

Světlik

svět libereckých knihoven

*hách po odpadnutí vod první suchá země i na temeni Ještěda.
na, usedají do stínu platanů a jejich urputné vzezření se stává mírným.
jí nazdařbůh. Být básníkem, to není jenom tak.
Oh, moje Mañon! Slunko bylo u samého západu a svatojánnští broučci vstávali.
to be done. Byl pozdní večer – první máj, večerní máj – byl lásky čas.
der Fall ist.
v?*

Mravenečci v zadních řadách



Podívá-li se čtenář na obsah tohoto čísla Světliku, všimne si toho, jak se naše knihovna věnuje veřejnosti. Pořádáme exkurze, školení, zabýváme se hendikepovanými, kterým se snažíme naše služby co nejvíce zpřístupnit, zveme malé i velké návštěvníky na všelijaké naučné i zábavné pořady, lákáme literatury milovné zájemce večer do knihovny, aby si na nás posvětili baterkou. Hrajeme si... Opravdu? Co se za tím vším skrývá?

Především, v knihovně se pracuje na tolika věcech, které nejsou vůbec vidět, zcela nenápadně a samozřejmě. Co by si čtenář počal, kdyby nefungovalo Čtenářské konto nebo elektronický katalog na

webové stránce? Co kdybychom přestali vybírat bibliobox? Nebo nakupovat knihy, to by byla úplná tragédie. Není příliš vidět to pozadí, které je skryto za pojmem služby čtenářům. Knihy a jiná média se musejí objednat (nejlépe s co největší slevou), po převzetí zaregistrovat v knihovnickém systému, zpracovat – tedy doplnit jmenný a věcný popis knihy včetně hesel, podle kterých se dá kniha najít. Čtenáři, líbilo by se Ti listovat „odrbanou“ knihou? Asi ne, proto se knihy v konečné fázi zpracování také balí, aby se daly číst i vícekrát. A když se přece jen během půjčování poškodí, opravují se, slepují a uvádějí do původního stavu.

Víte, že si můžete knihu zamluvit ještě dříve, než se ocitne na regále půjčovny? To dříve nebylo. Poradíme vám, jakou knihu si přečíst, novou službu „Doporučujeme“ lze najít i na webu – kolegyně a kolegové pilně čtou, aby mohli dobré knihy představit vám, čtenářům. Vylepšujeme web a katalog, začali jsme digitalizovat. Vytváříme rešerše, soubory regionálních osobností, mapujeme články v regionálních médiích. Zapojujeme se do celostátních odborných komisí, řešíme problematiku mobilních zařízení, e-vypůjček, e-protokolů, všelijakých serverů, repozitářů a také nová katalogizační pravidla. Sledujeme nové trendy v knihovnictví a vzděláváme se, abychom vám mohli nabídnout co nejlepší služby.

Mravenčí práce lidí v zázemí knihovny a neprovozní práce v půjčovnách není tolik vidět, o to víc je cenná pro bezchybný chod knihovny. Měli bychom všichni dohromady fungovat jako dobře seřízený stroj, kde každé kolečko odvede svůj kus práce. Věřím, že náš dobře fungující stroj pojede i dál „plnou parou“ a že vám v příštím roce budeme moci představit opět množství větších či menších novinek. Těším se na to a děkuji všem zaměstnancům naší knihovny za práci, která je vidět, i když je skryta v zázemí!

Přeji příjemné počtení v dnešním čísle Světliku, do nového roku pak všem hodně štěstí, zdraví a dobrou náladu!

Mgr. Blanka Konvalinková

ředitelka



Nadace Preciosa opět podpořila knihovnu. Děkuje Nadaci Preciosa za finanční příspěvek ve výši **50 000 Kč** na pořízení odborných informačních zdrojů. Za uvedenou částku jsme zakoupili zahraniční odborné publikace pro studenty, vědecké pracovníky i další zájemce, zaměřili jsme se na témata, jako jsou např. pedagogika, sociologie, česko-německé vztahy, ale také technické obory včetně sklárství.

Obsah



SVĚT libereckých knihoven.....	2
<i>Z knihovny</i>	<i>2</i>
<i>Š jako školení.....</i>	<i>2</i>
<i>Aktivity pro handicapované – co se již podařilo.....</i>	<i>2</i>
<i>Virtuální Univerzita třetího věku (VU3V)</i>	
<i>od února 2015 v knihovně</i>	<i>4</i>
<i>Miliontá kniha ve fondu liberecké knihovny</i>	<i>5</i>
<i>V cíli s Cílem 3</i>	<i>8</i>
<i>Den pro dětskou knihu</i>	<i>12</i>
<i>Krátce z knihovny.....</i>	<i>14</i>
<i>Akce v knihovně.....</i>	<i>15</i>
<i>Jára Cimrman a William Shakespeare v Liberci</i>	<i>15</i>
<i>Preussler, spisovatel s dětskou duší.....</i>	<i>17</i>
<i>Turnaj v kopané.....</i>	<i>19</i>
<i>Baterka divadelní.....</i>	<i>20</i>
<i>Franz hrabě Clam-Gallas: pocta šlechtici</i>	
<i>ducha a mužů činu.....</i>	<i>24</i>
<i>Tvoří knihovníci</i>	<i>28</i>
<i>Perly lásky Miklóse Radnótiho</i>	<i>28</i>
<i>Z regionu</i>	<i>30</i>
<i>Ceny pro nejlepší knihovny, knihovnice</i>	
<i>a knihovníky Libereckého kraje.....</i>	<i>30</i>
SVĚT veletrhů a soutěží	36
<i>Řekni mi, co čteš... ..</i>	<i>36</i>
SVĚT souvislostí	37
<i>Marek Sekyra:</i>	
<i>Liberecko v české krásné literatuře VIII.</i>	<i>37</i>
SVĚT libereckých autorů.....	40
<i>Milan Hrabal: Böhmsche Heart Coeur, nebo vlčí žena?</i>	<i>40</i>
SVĚT mladé literatury.....	44
<i>Kristýna Fěrová</i>	<i>44</i>
<i>Magda Kvasničková.....</i>	<i>44</i>
SVĚT kritického myšlení.....	46
<i>O. Hejnic: Srnky</i>	<i>46</i>
SVĚT Kruhu libereckých autorů.....	47
<i>Uminěný Ikaros.....</i>	<i>47</i>
<i>Kalmanach 2014/2015.....</i>	<i>47</i>

Redakční rada:

Marek Sekyra [KAL]

Blanka Konvalinková, Jaroslava Starcová, Libor Schiffner [KVK]

Vydává Krajská vědecká knihovna v Liberci [KVK] spolu s Kruhem autorů Liberecka [KAL] jako účelový tisk.

Tento projekt byl finančně podpořen z Kulturního fondu Statutárního města Liberec.

Tiskárna RUCH s. r. o., www.ruch.cz

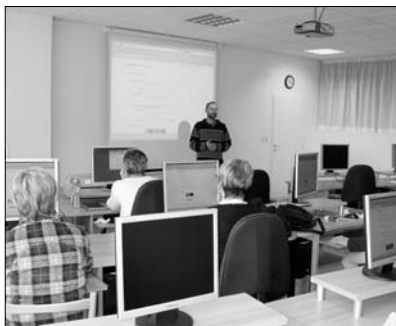
Evid. č. MK ČR 14407 ISSN 1214 - 2751



Z knihovny

Š jako Školení

Krajská vědecká knihovna v Liberci pořádá krom prázdninového období každý měsíc počítačové školení s názvem Internet pro seniory a začátečníky.



Cyklus má 5 lekcí (Základy PC + internetu, Praktický internet, Word, E-mail, Opakovací lekce), jednotlivá lekce trvá přibližně 90 minut a je maximálně pro 14 účastníků. Školení probíhá vesměs ve středy v 10.00, výjimečně v pondělí. Účastník kurzu zaplatí na Informační službě poplatek 150 Kč za kompletní „balíček“. Lektor si odvede celou skupinu do počítačové učebny, která se nachází v útrobách knihovny, a zde je každému účastníku přidělen počítač, na kterém se učí základním počítačovým dovednostem. Po absolvování kurzu řada účastníků využívá možnosti využití počítačů na Informační službě, kde se snaží nově nabyté znalosti aplikovat v praxi. Z dotazníků, který je na konci cyklu

účastníkům dáván k vyplnění, vyplynulo, že by byl zájem i o jiný druh školení. Proto byl na konec listopadu zařazen kurz Jak pracovat s iPadem a pro příští rok se chystá školení týkající se úprav a zpracování fotografií.

David Vánský

Aktivity pro handicapované – co se již podařilo

V naší knihovně nabízíme mnoho služeb, aktivit i možností všem lidem, bez rozdílu. Větší péči jsme od září začali soustředit na služby pro ty z vás, kteří se potýkají s nějakými zdravotními problémy, jež vám návštěvu knihovny a využití jejich služeb znesnadňují, nebo přímo omezují.

Sešli jsme se se skupinou zrakově postižených, s osobami s mentální poruchou, s neslyšícími a nedoslýchavými, rozšířili jsme možnosti pro seniory, dále spolupracujeme na možnostech pro pohybově znevýhodněné a další. Naším cílem je, abychom se přiblížili co nejvíce vašim potřebám a přáním. Mnohé jsme již zrealizovali k vaší spokojenosti a věřte, máme z toho velkou radost!

Během podzimních měsíců proběhly v naší knihovně dvě mimořádné exkurze. Jednou z nich byla exkurze hudebního oddělení pro osoby se zrakovým postižením, při které byla připravena ukázka audioknih různých





žánrů – autobiografické čtení a vzpomínky autorů, ukázky z dějin a historických románů, humoristická či detektivní četba, sportovní náměty aj. Velmi příjemná byla diskuse na téma, jak knihovnu ještě více přiblížit potřebám zrakově postižených a co by v knihovně uvítali. Jsme rádi, že takové čtenáře (posluchače) máme a těšíme se na spolupráci s nimi v rámci nové aktivity hudebního oddělení. Věříme, že ti z vás, kteří z různých důvodů nemohou využít naší nabídky tištěných knih, si budou moci libovat v knihách načtených či v hudbě, již pro vás máme připravenou k půjčení.

Druhou exkurzí byla prohlídka knihovny pro osoby se sluchovým postižením, při níž tlumočení do znakového jazyka zajišťoval tlumočník Bc. Karel Redlich, DiS., se kterým spolupracujeme například na tlumočení různých přednášek a který v knihovně vede též kurzy znakového jazyka pro veřejnost. Naši pracovníci provádě-

li prohlídku knihovnou částečně též ve znakovém jazyce a v různých odděleních upozorňovali na možnosti pro sluchově postižené, jakých služeb mohou využít a co pro ně knihovna připravuje.

Ještě v tomto měsíci se mnozí z neslyšících účastníků exkurze přišli podívat na přednášku tlumočenou do znakového jazyka o animovaných reklamách, kterou se knihovna zapojila do celostátní akce Týden komunikace osob se sluchovým postižením a stala se tak jejím partnerem. Během podzimních měsíců proběhly ještě dvě tlumočené přednášky, jedna z nich dokonce s účastí široké veřejnosti a s vrcholným počtem 8 neslyšících, což je další mimořádný úspěch liberecké knihovny v přístupu k neslyšícím občanům.

Věříme, že se takovéto služby stanou běžným standardem ve všech velkých knihovnách v republice, aby všichni uživatelé bez ohledu na handicap mohli užívat nejrůznějších služeb, které jednotlivé knihovny nabízí.

Závěrem lze jen dodat, že to, co se již podařilo, je jen začátek. Máme toho pro vás připraveno v nadcházejícím období ještě mnohem víc. Chceme vás ujistit, že si spolupráce a vaší přízně moc vážíme. Těší nás, když můžeme společně pracovat na tom, aby se naše knihovna stala i vaší knihovnou, místem, kam budete rádi chodit, protože se podaří odstranit, nebo alespoň eliminovat bariéry, které by vám bránily v návštěvě a v příjemně stráveném čase. Těšíme se už teď na vaši další návštěvu!

Lucie Romancová

Virtuální Univerzita třetího věku (VU3V) od února 2015 v knihovně

Motto: „Výuka přichází za seniorem“

VU3V je aktivita v oblasti seniorské výuky, která zpřístupňuje vzdělávání označované jako Univerzita třetího věku (U3V) těm zájemcům, kteří se z různých důvodů nemohou nebo nechtějí účastnit prezenčního studia U3V v sídlech vysokých škol nebo univerzit.

Garantem studijního programu a organizačním garantem VU3V je Provozně ekonomická fakulta (PEF) ČZU v Praze.

Systém výuky je založen na předem natočených přednáškách, které přednáší vysokoškolská lektora a které se prostřednictvím internetu pouští na výukových místech v každém jednotlivém konzultačním středisku (KS) v čase předem určeném KS.

S využitím moderních technologií je tak možné zpřístupnit vzdělávání širokému okruhu zájemců a tím poskytnout stejné příležitosti všem seniorům bez rozdílu místa bydliště.

VU3V zahrnuje skupinové přednášky a společné testy. Na následné samostatné studium a testy včetně nepovinné samostatné práce po každé přednášce je vyhrazena doba 14 dní. Videopřednášky je možné sledovat opakovaně, k dispozici budou i tištěné sylaby. Své studium si senioři mohou rozšiřovat dalšími doprovodnými aktivitami, např. vyhledáváním doplňujících informací ke studovaným tématům na internetu. Délka jednoho semestru je 6 lekcí. Po absolvování 6 semestrů je absolvent pozván na promoci na PEF ČZU v Praze.

Základní znalost práce na počítači je pro studujícího výhodou, ne podmínkou. Přístup k přednáškám zahrnuje 4 základní úkony, které se studující velmi rychle naučí, a ovládání internetu popř. e-mailovou komunikaci. S tím vším mu velmi rádi pomohou pracovníci KS, kteří ochotně nabídnou praktickou pomoc. Postupně se studující naučí ovládat počítač, pracovat s ním a bude to další pozitivum v jeho studiu.

Naše Krajská vědecká knihovna v Liberci se zapojila do programu VU3V a od února 2015 toto studium nabízíme jako jedno z KS. Zveme tímto všechny zájemce o studium a ty z vás, kteří si chtějí rozšířit obzory o vyučovaná témata, abyste se přihlásili ve 4. patře knihovny v Hudební knihovně, kde je registrační místo a kde se zároveň můžete zeptat na všechny podrobnosti, které vás ohledně studia zajímají.



Pro letní semestr jsme vybrali dvě témata (ve 2 kurzech):

- > Čínská medicína v naší zahrádce
- > Evropské kulturní hodnoty

Studia se mohou zúčastnit osoby nad 50 let v době studia nezaměstnané, osoby se statutem důchodce, invalidní důchodci bez rozdílu věku. Cena jednoho kurzu se bude pohybovat v rozmezí 300–400 Kč. Další informace ke studiu a samotnou přihlášku můžete najít i na našem webu www.kvkli.cz v sekci Služby – VU3V.

Těšíme se na vás!

Lucie Romancová

Miliontá kniha ve fondu liberecké knihovny



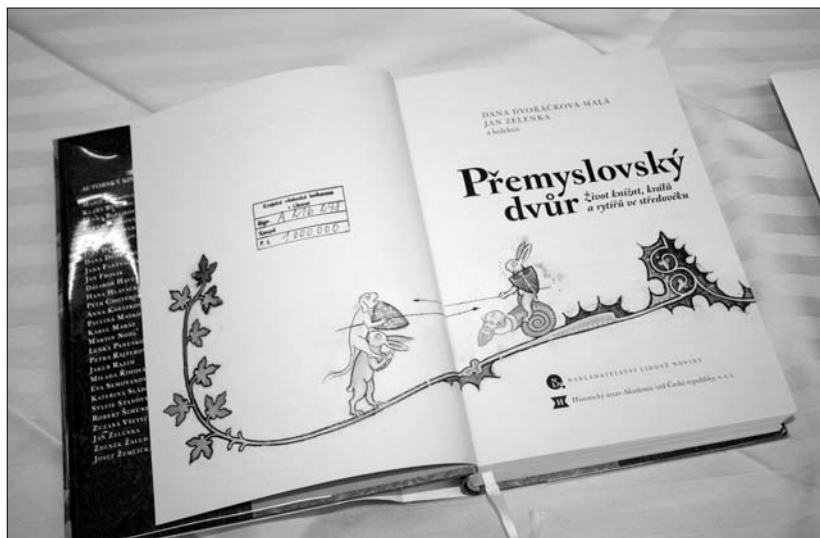
7. listopadu byla v akvizičním oddělení knihovny slavnostně zapsána kniha s přírůstkovým číslem 1 000 000. Této cti se dostalo titulu „Přemyslovský dvůr: život knížat, králů a rytířů ve středověku“ autorů z Historického ústavu Akademie věd České republiky. Trvalo celých 60 let, než bylo tohoto

jubilejního čísla dosaženo, a proto se zaměstnanci knihovny rozhodli miliontý svazek řádně přivítat. Kolegyně z odboru zpracování fondů přichystaly domácí dort, nechybělo též (nealkoholické) šampaňské a další občerstvení. Přírůstkové číslo bylo krasopisně vepsáno do razítka v knize zasloužilou pracovníci akvizice a kniha – pečlivě zabalena a ochráněna – pokřtěna šampaňským za přítomnosti paní ředitelky a ostatních knihovníků.

O pár dní později, 12. listopadu, hejtman Libereckého kraje Martin Půta přijal pozvání, aby miliontou knihu symbolicky zařadil do regálů ve všeobecné půjčovně. Nechyběl opět dort, již větší, aby zbylo i na zájemce z řad veřejnosti. Byla vystavena i publikace s přírůstkovým číslem 500 000 (titul „Průvodce Vědeckou knihovnou Václava Kopeckého“), která byla zapřírůstkována v roce 1986. Návštěvníci si také mohli prohlédnout nejstarší dochované přírůstkové seznamy. Pan hejtman se svého úkolu zhostil na výbornou jako zkušený knihovník. Mimo jiné se svěřil se svým zájmem o historickou tematiku. Miliontá kniha ho tedy zaujala i svým obsahem a určitě si ji půjčí.

K čemu vlastně slouží přírůstková čísla a jaká je jejich historie v liberecké knihovně?

Přírůstkové číslo je jedinečné číslo knihovní jednotky, pod kterým je zapsána v přírůstkovém seznamu. Přiděluje se průběžně dokumentům podle pořadí, jak byly přijaty do fondu. Naproti tomu signatura je označení skládající se z kombinace písmen a čísel a určuje fyzické umístění ve fondu.



Signatura se může tedy měnit a existuje pro ni více číselných řad.

Počátky naší řady přírůstkových čísel sahají do února 1954, tedy do doby po požáru vědecké knihovny sídlící v ulici U Věže. Knihovna se po tragické události přestěhovala do Severočeského muzea a začala pořádat své fondy od začátku. Nejprve se používaly jen signatury (A, B, F) a jejich soupisy měly podobu místních seznamů. Když po několika letech fond přesáhl 20 000 svazků, přistoupilo se k přidělování přírůstkových čísel. Sečetla se poslední čísla ze všech řad signatur, a tak vznikla dnešní přírůstková řada.

Je pravda, že náš fond dnes již čítá přes 1 400 000 knihovních jednotek. Ne všechny dokumenty totiž dostávaly přírůstková čísla, např. normy a patenty se pořádaly podle svých vlastních čísel. Naopak v naší „milionté“ řadě jsou zahrnuty i jiné druhy dokumentů

než knihy, jako jsou svázané ročníky časopisů, mapy, hudebniny, zvukové dokumenty a elektronické zdroje. Je zajímavé pozorovat, jak během desetiletí vznikaly nové druhy dokumentů a poměr jejich zastoupení ve fondu se měnil.

Miliontá kniha je jistě důvodem k oslavě, ale i příležitostí ke vzpomínání a zamyšlení. Při našich setkáních jsme si připomněli kolegy, kteří se velkou měrou podíleli na doplňování a zpracování fondu a kteří již nejsou mezi námi. Ve starých přírůstkových knihách pamětníci ještě poznávají jejich rukopis. Vytvářením knihovní evidence strávili část svých životů a vždy jim záleželo na tom, aby fond byl pro čtenáře co nejlépe uspořádaný a vyhledatelný. Smysl těchto prací zůstává dodnes, jen forma se mění. Od ručně psaných seznamů, přes strojem psané, později počítačově tištěné jsme se dostali k evidencím



v elektronické podobě. Bylo by zajímavé moci nahlédnout do budoucna, jestli za dalších šedesát let knihovna získá druhý milion, zda budou ještě knihy tištěné a v jaké podobě vůbec budou knihovny fungovat.

Raději než miliontou knihu bychom měli oslavovat milion knih. Vždyť i všechny předchozí svazky jsou stejně důležité – jen díky nim bylo tohoto kulatého jubilea dosaženo.

Pracovníci liberecké knihovny se snaží, aby takto velký fond byl přehledně zpracován a aby se čtenáři snadno dostali k požadovaným titulům. Protože to je hlavním smyslem existence knihoven.

Helena Kořítková

zdroje uživatelům knihoven i všem ostatním zájemcům z řad veřejnosti. Důležitá byla také spolupráce mezi knihovnami, získání nových znalostí a výměna zkušeností, což se promítlo do kvality poskytovaných služeb a v konečném důsledku také do úrovně vzdělání. Do projektu se zapojily čtyři instituce: Technische Universität Chemnitz – Universitätsbibliothek, Hochschule Zittau/Görlitz – Hochschulbibliothek, Západočeská univerzita v Plzni – Univerzitní knihovna a Krajská vědecká knihovna v Liberci.

Realizace projektu byla podpořena z prostředků programu Cíl 3 – Programu na podporu přeshraniční spolupráce mezi Českou republikou a Svobodným státem Sasko.

V cíli s Cílem 3

V předchozích číslech Světliku jsme informovali o zapojení liberecké krajské knihovny do mezinárodního projektu Česko-saská síť knihoven – Informace bez hranic. 30. listopadu 2014 dospěl ke svému konci – dovolte mi proto krátké ohlédnutí a zhodnocení.

1. Krátce o projektu

Cílem projektu bylo prostřednictvím sítě spolupracujících knihoven v příhraničních oblastech Česka a Sasko zprostředkovat informace a informační

2. První setkání s projektem

První setkání, kde se hovořilo o možném zapojení naší knihovny do projektu, proběhlo již v červnu 2012, kdy se paní ředitelka Blanka Konvalinková zúčastnila workshopu v Chemnitz. Tehdy jsme byli nováčky v projektu mezi partnery z univerzit, kteří již spolupracovali v předchozím projektu, a navíc typově odlišná knihovna – nejsme knihovnou univerzitní, ale knihovnou krajskou zároveň plnící městskou funkci, nemáme úzké propojení s univerzitou, což mohlo realizaci některých aktivit ztížit. I přesto jsme se rozhodli do projektu vstoupit.



Europäische Union. Europäischer Fonds für regionale Entwicklung: Investition in ihre Zukunft / Evropská unie. Evropský fond pro regionální rozvoj: Investice do vaší budoucnosti





3. Zahájení a realizace projektu

1. 12. 2014 byl projekt po kratším čekání, kdy byl zařazen do zásobníku projektů, zahájen. Projekt navázal na započatou spolupráci saských a českých univerzitních a veřejných knihoven a stavěl na několika hlavních pilířích:

a) Podpora meziknihovních služeb

Studenti i další uživatelé si mohli prostřednictvím naší knihovny objednávat knihy ze spolupracujících německých knihoven, a to rychleji než by tomu bylo u klasické mezinárodní meziknihovní služby. Veškeré náklady byly hrazeny z projektu, uživatelé tudíž neplatili žádné poplatky. Za dobu trvání projektu bylo realizováno 30 výpůjček. Není to příliš, ale službu jsme si vyzkoušeli

a víme, že je o ni zájem. Pokud se podaří realizovat plánovaný navazující projekt, budeme vědět, jak ji lépe nabídnout.

b) Nákup elektronických knih a hledání cest jejich optimálního sdílení

Získání elektronických knih bylo nejnáročnějším úkolem projektu. Bylo nutné realizovat výběrové řízení, jeho vítězem se stala firma EBSCO, která knihovně dodala celkem 353 titulů e-knih. Nákup e-knih proběhl ve všech partnerských knihovnách, přičemž původním záměrem bylo najít cestu pro sdílení uživatelům všech knihoven. To se však nakonec ukázalo vzhledem k rozdílnosti legislativního prostředí v Česku a Německu jako nereálné. Alespoň pro tuto chvíli.

c) *Workshopy*

V průběhu čtyř workshopů byla prezentována a diskutována témata, která jsou pro současný vývoj knihoven aktuální a důležitá. Cílem bylo také navzájem předávat informace, zkušenosti a inspiraci. Liberečtí knihovníci se zúčastnili workshopů v Zittau (téma: Elektronické informační zdroje I.), Plzni (téma: Elektronické informační zdroje II.) a Chemnitz (téma: Bibliometrie). Poslední workshop proběhl 6. října 2014 v naší knihovně. V průběhu dopoledního bloku setkání jsme účastníky seznámili s činností Krajské vědecké knihovny v Liberci. Pokusili jsme se prostřednictvím prezentace knihovny nabídnout partnerům obraz systému českého veřejného knihovnictví na úrovni kraje a tím podpořit jeden z cílů projektu, tj.

výměnu zkušeností a znalostí. Dopolední blok byl věnován diskusi nad proběhlými či plánovanými akcemi. Na závěr zazněly oficiální informace o novém dotačním období a diskutovalo se o zaměření případného nového projektu.

d) *Pobytové stáže*

Pobytové stáže byly příležitostí k výměně a získání zkušeností a znalostí. První stáž v Chemnitz se zúčastnily dvě pracovnice naší knihovny. Druhá stáž proběhla v naší knihovně – přivítali jsme šest kolegů a kolegyň z Německa a Česka. Program rozvržený do tří dnů byl sestaven tak, aby poskytl ucelený přehled o fungování a činnosti knihovny. Účastníci se seznámili se základní koncepcí knihovny a jejích služeb, navštívili všechna provozní oddělení



včetně jedné pobočky (Ruprechtice). V Odboru zpracování jim byly představeny základní knihovnické procesy – akvizice, katalogizace a technické zpracování. S velkým zájmem se setkala prezentace služeb bibliografického oddělení včetně ukázky zajímavých dokumentů z fondu starých a vzácných tisků následovaná přednáškou o regionálních funkcích liberecké knihovny. V průběhu závěrečného dne se účastníci setkali s kolegy z liberecké univerzitní knihovny a navštívili rekonstruovanou budovu Galerie Lázně.

e) *Dny knihoven*

Aktivity s názvem Dny knihoven se zaměřily na studenty vysokých škol, kteří měli příležitost navštívit spolupracující univerzity a jejich

knihovny, seznámit se s prostředím škol, nabídkou vzdělávání, informačními zdroji apod. V dubnu vycestovali čeští studenti z Liberce a Plzně do Chemnitz, v říjnu pak došlo k setkání studentů v Plzni.

Podrobné informace o všech aktivitách jsou k dispozici na webu projektu: www.kvkl.cz/cssk.

4. Co říci závěrem...

Máme za sebou rok plný zajímavých setkání a zkušeností. Původně dvouletý projekt se během schvalování dotace musel zkrátit na projekt jednoletý. V průběhu realizace se ukázalo, že některé aktivity není možné optimálně během tak krátké doby uskutečnit (např. etablování nové služby, jako



je zahraniční meziknihovní služba). Velmi oceňujeme již zmíněnou meziknihovní službu, možnost získání odborných e-knih nebo pobytové stáže. Přínosem byly i všechny ostatní aktivity. Neocenitelná je získaná zkušenost jako partnera v takovém typu projektu. A v neposlední řadě je potřeba zmínit také navázání nových kontaktů s kolegy z Čech i Německa.

Na závěrečné akci v Plzni se hovořilo o možném navazujícím projektu. Pokud bude realizován, určité bude příležitost spoustu věcí vylepšit, zdokonalit nebo posunout do další roviny. A my se už v této chvíli těšíme na další spolupráci s kolegy z Chemnitz, Zittau, Plzně, případně dalšími.

Dana Petrydesová

Den pro dětskou knihu v liberecké knihovně

V sobotu 29. 11. 2014 se Krajská vědecká knihovna v Liberci připojila k celostátní kampani Den pro dětskou knihu. Pro děti a jejich (pra)rodiče jsme připravili dopoledne plné tvoření, příběhů a čtení. Děti malovaly pohádky,

vytvářely si vlastní komiks, luštily pohádkové kvízy.

Cílem akce je podpořit rozvoj dětského čtenářství a probouzet v dětech zájem o čtení, snaha o začlenění psaného slova do běžného života dětí.



Proč hadi nemají nohy?



Dříve měli dlouhé nohy, ale když
přišla do močy krásná výška.
Nechali si všichni hadi přikrásit
holenní kosti, ale protože ~~nebylo~~
se operace většinou nepovedla, rozdělili
se hadi na hady bez nohou a na
hady, kterým se operace povedla a
katala říkal ještěvky.



Krátce z knihovny

Doporučujeme ke čtení

Tápete s výběrem knihy? Nevíte, jakou hezkou knihu si přečíst? Nechte se inspirovat. Připravili jsme pro Vás nabídku zajímavých knih, o kterých si myslíme, že stojí za přečtení. Nabídku najdete na webu knihovny v záložce Doporučujeme ke čtení, k dispozici je také v tištěné podobě v prostorách knihovny (Všeobecná knihovna –1. patro). Kromě seznamu s názvem Knihovníci doporučují můžete zalistovat také dalšími tematickými seznamy – upozorní např. na žádané romány o ženách v muslimském světě, beletrii na téma drogová závislost, či knihy o bulimii a anorexii a další. Seznamy pravidelně aktualizujeme.

Zaujala i Vás nějaká kniha? Napište nám na statna@kvkli.cz, rádi ji doporučíme dalším čtenářům!!!

Nakoupili jsme nové zvukové knihy

V rámci projektu Knihovna handicap friendly jsme zakoupili zvukové knihy pro uživatele našich šesti poboček. Z těchto zvukových knih bude vytvořen výměnný soubor, který bude cirkulovat mezi jednotlivými pobočkami podle potřeb uživatelů. Zaměřili jsme se na skupinu uživatelů seniorského věku, kteří tvoří velkou část dospělých čtenářů registrovaných na pobočkách a u nichž

vyšší věk často bohužel přináší různé zdravotní handicapy, včetně postižení zraku. A právě jim bychom chtěli prostřednictvím zvukových knih nabídnout zlepšení životní pohody, zábavu, rozptýlení i možnost sebevzdělávání.

Realizaci projektu finančně podpořilo Ministerstvo kultury ČR – odbor regionální a národnostní kultury.

Nebojte se číst v originále

Krajská vědecká knihovna v Liberci

Víte, že...

Právě jsme pro Vás zakoupili spoustu novinek v angličtině, ruštině, španělštině a dalších jazycích

si u nás můžete vypůjčit tisíce titulů knih v cizích jazycích

Ptejte se ve Studijní knihovně (1. patro)

Ve Studijní knihovně v 1. patře si můžete vypůjčit čerstvé novinky krásné literatury v cizích jazycích. V angličtině, francouzštině, ruštině, italštině a dalších jazycích si můžete přečíst autory jako jsou např. M. Zusak, T. Pratchett, U. Eco, A. I. Solženicyn a další. Tyto novinky doplnily

naši stávající nabídku cizojazyčných publikací (Britské centrum, Rakouská knihovna, knihovna Goethe Institutu, Francouzská knihovna). Informace o možnostech získání jednotlivých titulů získáte v katalogu knihovny.

Workshop pro střední školy

Nově nabízíme interaktivní workshop pro studenty třetích a čtvrtých ročníků středních škol s názvem Najdu, co hledám?! V průběhu dvouhodinového workshopu se studenti naučí vyhledávat knihy v katalogu knihovny a fyzicky v knihovně, elektronicky spravovat svoje výpůjčky, rezervovat si knihy a podávat žádanky do skladu, používat citace nebo vyhledat knihy k danému tématu a využít je ke zpracování. Termín konání je možno domluvit na Informační

službě (tel.: 482 412 133 nebo e-mail: vansky@kvkli.cz). Více informací je k dispozici na webu knihovny (záložka Služby – Exkurze).

E-zpravodaj

Chcete být pravidelně informováni o akcích, událostech, novinkách a změnách v knihovně? Přečtete si náš E-zpravodaj. Vychází každý měsíc. Dozvíte se, co se děje v knihovně nebo co nového připravujeme. E-zpravodaj vydáváme již čtvrtým rokem a získává si stále více čtenářů – staňte se jím i Vy. Zpravodaj je k dispozici na webu knihovny: <http://www.kvkli.cz/e-zpravodaj.html> nebo se můžete přihlásit k odběru a budeme Vám ho posílat prostřednictvím e-mailu.

Dana Petřýdesová

Akce v knihovně

Jára Cimrman a William Shakespeare v Liberci

Jára Cimrman

Každoroční akce Týden vědy a techniky, které se Krajská vědecká knihovna již pravidelně účastní, svedla dohromady tyto dva velikány světové kultury do Liberce.

3. listopadu 2014 proběhla v podvečer vernisáž výstavy Jára Cimrman – světoběžník a vynálezce za účasti Václava Kotka a Petra Bruknera, členů Divadla Jára Cimrmana. Krátce pohovořili k historii výstavy, zarecitovali Mistrovny básně a uvedli přednášku o projektu Cimrmanovy obří sodovkárny nedaleko Lvova. Hlavním a jediným nápojem, který se podával k občerstvení, byla totiž sodová voda připravovaná





Zleva: Václav Kotek, Jaroslav Cimrman z Českého Dubu, Petr Brukner.



v historických sifonových lahvích. Slávu této praktické nádoby znovu oživila jedna česká firma.

Během oběrstvení došlo k neočekávané události. Vernisáž totiž navštívil pan Jaroslav Cimrman z Českého Dubu. Tento historický okamžik byl zachycen digitálním fotografickým přístrojem Canon 450D. Archivní plakát k výstavě tedy zdobí nejen podpisy pánů Kotka a Bruknera, ale také Jára Cimrmana.

Výstava, jejíž expozice jsou k vidění v Hudební (Cimrman cestovatel), Dětské (Cimrman pedagog) a Studijní knihovně (Cimrman vynálezce) a na Galerii 1 (Divadlo JC), měla původně skončit 29. listopadu, ale shodou příznivých okolností byla prodloužena až do 30. prosince 2014.



William Shakespeare v Liberci

O týden později, tedy 10. listopadu, se v Naivním divadle konaly dvě přednášky, které vedl český shakespeareolog a překladatel pan profesor Martin Hilský. Tématem první byl Shakespearův Othello a ve druhé hovořil pan profesor o Shakespearovi a zrodu anglického divadla.

Obě přednášky, a zvláště ta o Othellovi, obsahovaly mnoho paralel se současností a lze tedy doufat, že studentstvo z části přítomné na obou přednáškách si odneslo poučení do života.

Zájemci, kteří se na přednášky nemohli dostat, ale i ti, kteří se zúčastili, jistě ocení, že web ČT24 zprostředkoval přednášky pana profesora na téma Shakespearových tragédií v cyklu

nazvaném Shakespeare pohledem Martina Hilského – Hamlet, Král Lear, Othello a Macbeth. Záznamy přednášek naleznete zde <http://www.ceskatelevize.cz/ct24/kultura/prednasky-na-univerzite-karlove/>.

Kateřina Trojanová

Preussler, spisovatel s dětskou duší

V pondělí 3. listopadu proběhl ve Velkém sále liberecké knihovny vzpomínkový večer věnovaný slavnému německému spisovateli Otfriedu Preusslerovi, rodákovi z Liberce. Jako světově proslulý autor desítek pohádkových knih byl veřejnosti přiblížen jen





o pár dní dříve, neboť Otfried Preussler obdržel in memoriam ve čtvrtek 30. října v Oblastní galerii poctu hejtmana Libereckého kraje za celoživotní přínos v oblasti literatury a kultury. Cenu převzala jedna z jeho tří dcer, dr. Susanne Preussler-Bitsch.

V první části besedy publicista Pavel D. Vinklát připomněl složité životní osudy a okolnosti jeho téměř devadesát let trvajícího života. Otfried Preussler se narodil 20. října 1923 do učitelské rodiny, navštěvoval základní školu v ulici 5. května, dětství a mládí prožil na Králově Háji v Čapkově ulici. Po složení maturitní zkoušky na libereckém gymnáziu byl záhy naverbován do wehrmachtu a odvelen na frontu do Ruska, kde padl do zajetí, z něhož se až po pěti letech v roce 1949 dostal za svými blízkými do Bavorska. V městečku Stepfanskirchenu žil až do své

smrti 18. února 2013. Do severních Čech se však často a rád vracel a hrdě prohlašoval, že právě kraj jeho původního domova se stal trvalou inspirací pro mnoho pohádkových příběhů.

Přednášku obohatily promítané fotografie z raného dětství i dalších let, kdy Otfried Preussler do roku 1970 působil jako učitel na základní škole a postupně rozvíjel dráhu spisovatele dětské literatury. Jeho první knihou se staly příběhy Vodníčka, později napsal Malou čarodějnici, která světově proslula a byla i s dalšími tituly vydána v desítkách zemích, což dokumentovaly obálky jeho přeložených knih. O Preusslerově světové úspěšnosti a oblíbě u dětských čtenářů svědčí, že celkem jeho 32 knih bylo dosud přeloženo do 55 jazyků a vyšlo v nákladu kolem 50 milionů výtisků. Přítomní diváci rovněž ocenili ukázkou animovaného filmu (Večerníčku) o Malé čarodějnici od výtvarníka a režiséra Zdeňka Smetany a kresleného filmu Karla Zemana – Krabat, jehož



Ervín Šolc

Preusslerova knižní předloha je u nás známá i pod názvem Čarodějův učeň. Nechyběly ani úryvky do češtiny přeložených Preusslerových knih – Útěk svaté rodiny do Egypta přes Království

české, Pohádka o Krakonošovi a Anděl v kulichu, v podání Marka Sekyry. Za své celoživotní dílo byl Otfried Preussler mnohokrát oceněn světovými a národními cenami.

Ve druhé části večera zavzpomínal Ervín Šolc z Liberce na přátelství a setkávání s Otfriedem Preusslerem, které se udrželo v oboustranném aktivním propojení dlouhých čtyřicet let. Několik vzpomínek na setkání s Otfriedem Preusslerem a jeho ženou Annelies

(rovněž libereckou rodačkou) v německém Zwieselu 31. srpna 1999 přidal Pavel D. Vinklát, vznikl při něm rozhovor publikovaný v časopise Jizerské a Lužické hory a přinesl některé zajímavé autorovy myšlenky.

Na závěr dvouhodinového večera proběhla i zajímavá diskuse, která ukázala, že je přínosné našeho rodáka i nadále připomínat a být na něho patričně hrdí.

redakce

Turnaj v kopané



Za příjemného podzimního počasí se předposlední říjnovou sobotu uskutečnil již 5. ročník turnaje ve fotbale. Čest organizovat připadá

vždy vítězi předešlého ročníku, a jelikož knihovna disponuje velmi kvalitní sestavou, tak se není co divit, že letošní turnaj opět pořádala. Na umělé trávě v areálu Slovanu Liberec se představilo celkem 6 týmů, které hrály ve dvou skupinách po třech. O celkové umístění si to pak mančafy rozdaly na základě předchozího umístění v základních skupinách. I když knihovna byla posílena o Jarmila ze Slavoje Houslice, tak na lepší než čtvrté místo to letos bohužel nestačilo. Vítězem celého fotbalového klání se stala Liberecká občanská společnost, která ve finále porazila Krajský úřad Libereckého kraje. Bronzovou příčku vybojoval turnajový nováček – tým Time 4U. Páté místo patřilo týmu Brusírny a na šesté příčce skončil účastník, který to k nám měl nejdále – Severočeská vědecká knihovna z Ústí nad Labem.

David Vánský

Baterka divadelní

Večer 24. listopadu 2014 se opět po setmělé knihovně proháněly houfy světlušek. Již pátým rokem se totiž konala akce S baterkou do knihovny. Po předchozích úspěšných, tematicky laděných ročnících byla letošní „Baterka“ pro dospělé laděna na notu divadelních her. Téměř padesát zájemců mělo možnost na osmi místech v knihovně zhlédnout úryvky z vybraných divadelních her v podání knihovníků

naší knihovny. Ti s velkým nasazením ztvárnili jak divé ženy ze Strakonického dudáka, tak Vávru z Maryši či chrobáky z Čapkovy hry Ze života hmyzu. Celý večer byl zakončen kvízem o ceny ve velkém sále a paní ředitelka, která si s chutí zahrála císařovnu Sissi, vítěznému týmu předala výhru. A tak skončila jedna „Baterka“ a organizační tým se již pomalu bude chystat na další, na jarní, která bude speciálně pro děti.

Andrea Hrušovská









Franz hrabě Clam-Gallas: pocta šlechtici ducha a muži činu

(*26. červenec 1854 – †20. leden 1930)



V létě roku 1854 se na libereckém zámku narodil Clotildě, roz. Dietrichstein-Proskau-Leslie, a Eduardu Clam-Gallasovi syn Franz. Děťství prožil na rodových sídlech v Čechách a v Rakousku. Na jeho výchovu měla krom rodičů vliv i anglická vychovatelka, která jej učila pokoře a střídmosti. Univerzitní vzdělání získal v oborech právo a historie. Když po smrti otce přebírá rozsáhlý majetek na bývalých panstvích Frýdlant, Liberec, Grabštejn, Lemberk, včetně paláců ve Vídni a v Praze, necítí se být vlastníkem,

nýbrž jen dočasným správcem a opatrovatelem pro další generace. Odpovědný i zavázaný je i ke svým zaměstnancům, kteří jsou pilířem dobré správy a prosperity clam-gallasovského velkostatku. Řada rodin je zaměstnávána již po generace.

Velkým zájmem Franze Clam-Gallase byla příroda a především lesy Jizerských hor, které miloval a jejichž správě se věnoval teoreticky i prakticky. Sám sportovně založený jezdil rád a výtečně na koni, hrál pólo i tenis, plaval a v zimě lyžoval. Patřil mezi první motoristy v českých zemích. Byl technicky nadaný, některé ze svých vynálezů si nechal i patentovat, rád a dobře kreslil. U vídeňského dvora byl ctěn již jako mladý gentleman. Clam-Gallasové měli vždy velmi blízko k panovnickému rodu, což dokládá, že císařovnu Alžbětu, jejíž pamětní deska od roku 2011 znovu zdobí skálu v rokli Velkého Štolpichu, opakovaně doprovázel nejen na cestách do Anglie. V roce 1882 se ve Vídni oženil s Marií hraběnkou Hoyos-Sprinzenstein. Jejich prvních domovem se stal zámek Grabštejn, na Frýdlant se přestěhovali až po smrti otce Eduarda. Franz Clam-Gallas se stal milujícím otcem sedmi dcer, smířeným se skutečností, že je posledním svého rodu. Byl osobností, která pro rodinu, přátele i zdejší obyvatele znamenala mnoho. Ne však proto, že byl šlechticem, ale proto, jaký byl. Jeho dobré srdce, laskavý humor i moudrost byly tím, co jej charakterizovalo. Rodové heslo „*Věrní osudu, statečně jej následujeme*“ naplňoval až do své smrti. Hrabě Clam-Gallas byl široce uznávanou skutečnou autoritou. Politice se přitom spíš vyhýbal. Jak



*Pravnučka hraběte Clam-Gallase Christine Edin Winkelbauer Kelly
v Krajské vědecké knihovně v Liberci.*

sám říkal: „*Nejsem bojovné povahy.*“ Do zhroutení monarchie v roce 1918 z dědičné povinnosti zasedal pouze v panské sněmovně.

Jeho péčí a podporou se v Jizerských horách rozvíjel turismus a na bývalých panstvích spolkový život. V roce 1883 byl jmenován pro své zásluhy čestným členem hejnických dobrovolných hasičů a k 60. narozeninám mu bylo uděleno čestné občanství města Liberec. Z pozice patrona spravoval a financoval 27 kostelů a hejnický klášter, který jeho předek a jmenovec Franz Ferdinand Gallas založil. Hejnický kostel byl pro něho – stejně jako pro jeho předky a potomky – místem mariánské úcty i posledního odpočinku členů rodiny. Za jeho života prošel chrám mnoha úpravami, které nás dodnes uchvátí. Na počátku 20. století vídeňský profesor

Andreas Groll se svými žáky vyzdobil všechny chrámové kopule novobaročnými freskami secco. Mariánskou kapli nechává oddělit monumentální kovanou mříží. Opravena a rozšířena je i rodová hrobka, pro kterou navrhl katafalk se spouštěcím mechanismem. V roce 1914 a o deset let později jsou do věží kostela vyzvednuty nové zvony. Na konci 20. let jsou v kostele instalovány krnovské Riegerovy varhany.

Když objevil talent pozdějšího významného sochaře Heinricha Scholze z Raspenavy, neváhal jej podporovat ve studiích stejně, jako předtím jeho děd malíře Josefa Führicha. První světovou válku zčásti prožil na frontě. Jako člen Řádu maltézských rytířů pomáhal v lazaretech a doprovázel vlaky s raněnými vojáky. Pro léčbu zraněných propůjčil i zámek Lemberk.

V závěru svého života, po vzniku Československa, byl konfrontován s dalekosáhlými společenskými, politickými i majetkovými změnami. Nebylo pro něho snadné přijmout je. Ztratil mnoho z toho, co miloval a čemu odpovědně zasvětil svůj život. Trávil se důsledky prvorepublikové pozemkové reformy, které postihly i jeho bývalé zaměstnance. Franz hrabě Clam-Gallas umírá na Frýdlantu v lednu 1930. Jeho smrt hluboce zasáhla nejen rodinu. Nekrology byly otištěny v mnoha denících i časopisech bývalého habsburského mocnářství. Tři dny po jeho smrti, 23. ledna, Hejnice zaplnily tisíce smutečních hostů – členové rodiny, přátelé, představitelé samospráv a spolků, politici, průmyslníci, stávají i bývalí zaměstnanci a obyvatelstvo místní i ze širokého okolí. Kondolenci zasílá i prezidentská kancelář. Smuteční kázání pronesl liberecký arciděkan Gustav Buder. Do zcela zaplněného kostela a na lidem obsazený kostelní dvůr pronesl slova: *„Pro nás nejsi mrtev. Mrtvý je pouze ten, který je zapomenut. Ty pro nás však zůstaneš nezapomenutelným!“*

Když dnes vstoupíte do ambitu hejnického chrámu, spatříte jeho epitaf, kterému dominuje sv. Martin předávající ze sedla svého koně svůj šat žebřákovi. Legenda, která byla naplněna. Pod jeho reliéfem čteme prosté sdělení: *Franciscus comes de Clam-Gallas.*

K poctě poslednímu Clam-Gallasovi

Na svátek sv. Václava v roce 2013 se do Hejnic sjelo přes 90 potomků pěti dcer Marie a Franze Clam-Gallasových.

Rodinné setkání se konalo na dvou místech. Ve vídeňském Clam-Gallasově paláci a v hejnickém – bývalém – františkánském klášteře. Mnohá přátelství dala vzniknout myšlence uspořádat v letošním roce kulturní projekt, kterým by byl Franz Clam-Gallas, jako výjimečná osobnost, připomenut. Bohatý program, který se nyní nachází ve svém závěru, realizuje pět pořadatelských organizací. Frýdlantsko, spolek, Lesy ČR, s.p. – Krajské ředitelství Liberec, Krajská vědecká knihovna v Liberci, Katedra historie FP Technické univerzity v Liberci a Římskokatolická farnost v Hejnicích. Dále se projektu účastní devět partnerských organizací a řada sponzorů.

Rok pocty Franzi Clam-Gallasovi byl zahájen 17. května výsadbou památného javoru v sousedství clam-gallasovského loveckého zámečku na Nové Louce. V sobotu 21. června se v hejnickém kině uskutečnila přednáška René Bělohradského na téma *Clam-gallasovská obora: význam a historie technické památky Jizerských hor*. Program téhož dne pokračoval nedaleko Farské louky, kde Lesy ČR předaly veřejnosti jedno ze čtyř míst s obnovenou částí oborního plotu a tzv. jelením skokem. Každé ze čtyř míst je doplněno informační tabulí přibližující historii technické památky. Zaplněný hejnický kostel si 26. července připomněl 160. výročí narození Franze Clam-Gallase. Komponovaný pořad s hudbou v podání Krokova kvarteta a Hanse Laua slovem doprovázel liberecký historik Milan Svoboda. Čestnými hosty byli vnučka a vnuk Gabrielly princezny Auerspergové, roz. hraběnky Clam-Gallasové,



Agathe a Jenö Széchényi von Sárvár Felsövidek.

Druhou polovinu clam-gallasovského roku otevřela přednáška historika Milana Svobody v liberecké Krajské vědecké knihovně s názvem *Franz hrabě Clam-Gallas: poslední svého rodu*. Uskutečnila se 30. září od 18 hodin ve velkém sále. Součástí projektu je též putovní výstava, jejíž vernisáž proběhla 30. října v Krajské vědecké knihovně v Liberci. Otevření výstavy předcházelo setkání s rozhovorem s pravnučkou hraběte Clam-Gallase Christine Edinou Winkelbauer Kelly. Výstava se po celý listopad těšila velkému zájmu návštěvníků. Celý projekt zakončíme v hejnickém chrámu v neděli 25. ledna 2015, kdy od 15 hodin zazní v podání sboru Ještěd Requiem W. A. Mozarta k 85. výročí úmrtí posledního



Clam-Gallase. V roce 2015 vyjde kniha autorů Milana Svobody a Jana Heinzla nazvaná *Gallasové, Clam-Gallasové a Hejnice: poutní místo a jeho patroni*.

Více informací o projektu naleznete na webu www.clam-gallas.webnode.cz.

Jan Heinzl
Frydlantsko, z. s.

Tvoří knihovníci a přátelé knihovny

Perly lásky Miklóse Radnótiho

Školní rok 1927/28 strávil budoucí významný maďarský básník Miklós Radnóti (rodným jménem Miklós Glatter, obsáhlý text o něm vyšel v roce 2004 ve sborníku Kalmanach) v Liberci na Státní průmyslové škole textilní. Liberecký rok by se snad ani plnou vahou nezapsal do života a tvorby budoucího básníka, kdyby se tehdejší mladý muž nesetkal s Tini, 17letou česko-německou dívkou, již maďarská literatura „vděčí“ za řadu libereckých básní. Patří mezi ně kompletní milostný cyklus

s podtitulem „Die Liebe kommt und geht...“ a básně jako Krajinky, C. Neumann & Söhne, Nokturno a Je léto. Ke vzpomínce na Tini se váže i tvorba již dospělého básníka, a to báseň Vzpomínka a novela Motýlek (vyšla ve Světliku č. 12 v překladu V. Rudy a úpravě V. Piši). Po dlouholetých přípravách vyšla v rámci památečního aktu 70. výročí maďarského holokaustu a básníkovy úmrtí 8. listopadu dvojjazyčná publikace Miklós Radnóti – Perly lásky obsahující poprvé v českém jazyce zde vzniklá a inspirovaná díla v překladech E. Honti, T. Precek a M. Sekyry. Prezentace knihy byla spojena s hudebně-literárním večerem, představujícím



Prezentace knihy Perly lásky: zleva maďarský velvyslanec Tibor Pető, Katalin Rónai, Blanka Konvalinková, Jiří Šolc.



v hrubých obrysech životní dráhu básníka, v rámci programu proběhla i vernisáž výstavy akademické malířky Zsuzsy Lőrincz. Zároveň byla odhalena i obnovená pamětní deska na zdi Střední školy textilní za přítomnosti maďarského velvyslance v ČR Tibora Petö, liberecké radní pro školství Aleny Losové, náměstkyně primátorky Jiřího Šolce a dalších hostů. Akce byla uspořádána ve spolupráci Velvyslanectví Maďarska v Praze, Svazu Maďarů žijících v Českých zemích a Krajské vědecké knihovny v Liberci.

Katalin Rónai, Marek Sekyra

Egon Wiener

MOU VLASTÍ JSOU SUDETY

nové knihy

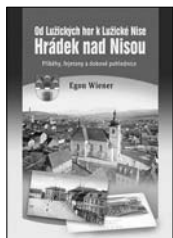


Po úspěšných dvojazyčných česko-německých vydáních vybraných fejetonů přišel Egon Wiener s dalším novým titulem *Mou vlastí jsou Sudety*, který je tentokrát doprovázen reprodukcemi zajímavých dokumentů, dokladů, plakátů a dalších dosud nezveřejněných reálií. Nejen autorova slova tedy připomenou, jak se žilo ještě v době nedávné, kterou mnozí z čtenářů důvěrně znají, ač vlastně patří již do století minulého. Z nové knihy E. Wienera četla v úterý 11. 11. 2014 v knihovně Markéta Tallerová, herečka divadla F. X. Šaldy v Liberci.

Egon Wiener

OD LUŽICKÉ NISY K LUŽICKÝM HORÁM

nové knihy



Ve čtvrtek 25. 9. 2014 se v knihovně uskutečnilo další čtení z nové knihy libereckého autora Egona Wienera *Od Lužické Nisy k Lužickým horám*. Název knihy napovídá, které části Libereckého kraje se ve svém vyprávění spisovatel věnuje tentokrát. Autor tuto oblast zná velmi důvěrně, trávil tu nejen část svého dětství, ale do Hrádku nad Nisou se opakovaně vracel na krátké prázdninové a víkendové pobyty i v pozdějším věku. Autor představil záměr – cíl své jubilejní desáté publikační činnosti.

Z regionu

Ceny pro nejlepší knihovny, knihovnice a knihovníky Libereckého kraje

Stalo se již tradicí, že se v Krajské vědecké knihovně v Liberci v předvánočním čase scházejí knihovnice a knihovníci Libereckého kraje. Ani letos tomu nebylo jinak. Více než 70 knihovníků a zástupců obcí se sešlo v liberecké knihovně v úterý 9. prosince. K tradičním pořadatelům – Regionální organizaci Svazu knihovníků a informačních pracovníků ČR (SKIP) a KVK v Liberci – tentokrát přibyl ještě další: Liberecký kraj. Poprvé se totiž udělovaly ceny nejlepším knihovnám Libereckého kraje. Vyhlášovatelem nové soutěže „Nejlepší knihovna Libereckého kraje“ je Liberecký kraj ve spolupráci s Krajskou vědeckou knihovnou v Liberci, pod záštitou statutární náměstkyně hejtmana pověřené řízením resortu cestovního ruchu, památkové péče a kultury PhDr. Hany Maierové. Oceněné knihovny (vždy

jedna z každého okresu Libereckého kraje) jednou za dva roky obdrží diplom a finanční odměnu ve výši 10 000 Kč. Nebyla to však jediná ocenění, která se ten den předávala. Regionální organizace SKIP Libereckého kraje již potřetí předala ocenění nejlepším knihovnicím/knihovníkům našeho kraje.

V odpoledním programu setkání knihovníků ředitel Knihovnického institutu Národní knihovny v Praze PhDr. Vít Richter nastínil v přednášce Perspektivy a trendy oboru knihovnictví, jaké budou (možná?) knihovny za 30 let.

1) Nejlepší knihovna Libereckého kraje

Z každého okresu Libereckého kraje byly v souladu s pravidly soutěže nominovány knihovnami pověřenými výkonem regionálních funkcí v daném okrese na cenu tři knihovny. Z nich soutěžní komise složená ze zástupců z pověřených knihoven KVK v Liberci a Libereckého kraje vybrala čtyři vítězné knihovny.

Nominované knihovny:

Českolipsko:

Místní knihovna Holany [Městys Holany], knihovnice Zuzana Kotlářová

Místní knihovna v Novinách pod Ralskem [Obec Noviny pod Ralskem], knihovnice Miroslava Červinková

Místní knihovna Žandov [Město Žandov], knihovnice Zdena Flusková

Jablonecko:

Obecní knihovna Plavy [Obec Plavy], knihovnice Mgr. Anna Lišková



SVĚT LIBERECKÝCH KNIHOVEN

Obecní knihovna Rádlo (Obec Rádlo), knihovnice Miroslava Černá

Obecní knihovna Skuhrov (Obec Skuhrov), knihovnice Marie Fabiánová

Liberecko:

Obecní knihovna Bílá (Obec Bílá), knihovnice Jarmila Tvrzníková

Místní knihovna Bílý Kostel nad Nisou (Obec Bílý Kostel nad Nisou),
knihovnice Eva Marečková

Obecní knihovna Bílý Potok (Obec Bílý Potok), knihovnice Libuše Cudráková

Semilsko:

Městská knihovna Lomnice nad Popelkou, Kulturní a informační středisko města
Lomnice n. Pop. (Město Lomnice n. Popelkou), knihovnice Alena Vedralová

Místní knihovna Poniklá (Obec Poniklá), knihovnice Ludmila Višňáková

Obecní knihovna v Košťálově (Obec Košťálov), knihovnice Lenka Barochová

Všechny nominované knihovny převzaly z rukou náměstkyně hejtmana PhDr. Hany Maierové, ředitelky KVK v Liberci Mgr. Blanky Konvalinkové, vedoucího Odboru kultury, památkové péče a cestovního ruchu KÚ LK Mgr. Martina Nechvíle a předsedkyně Regionální organizace SKIP PhDr. Dany Kroulíkové pamětní listy a knižní dary. Vítězné knihovny převzaly diplom a odměnu ve výši 10 000 Kč.

Diplom „Nejlepší knihovna Libereckého kraje“ a odměnu 10 000 Kč získaly:

Místní knihovna v Novinách pod Ralskem

Obecní knihovna Plavy

Místní knihovna Bílý Kostel nad Nisou

Městská knihovna Lomnice nad Popelkou

Medailony oceněných knihoven naleznete v příštím čísle Světliku.



Cenu pro knihovnu v Novinách pod Ralskem převzaly z rukou PhDr. H. Maierové knihovnice M. Červínková a starostka obce V. Jírová



Cenu pro knihovnu v Plavech převzaly z rukou PhDr. H. Maierové starostka obce V. Mužíčková a knihovnice Mgr. A. Lišková



Cenu pro knihovnu v Bílém Kostele převzali z rukou PhDr. H. Maierové knihovnice E. Marečková a starosta obce Ing. J. Formánek



Cenu pro knihovnu v Lomnici nad Popelkou převzali ředitel KIS Mgr. J. Svoboda a knihovnice A. Vedralová

2) Knihovník/Knihovnice 2014

Regionální organizace Svazu knihovníků a informačních pracovníků Libereckého kraje již potřetí udělovala ocenění nejlepším knihovnicím/knihovníkům, kteří v uplynulém období dosáhli výjimečných výsledků v knihovnách Libereckého kraje, realizovali zajímavou aktivitu nebo se trvale věnovali činnostem, které přispěly k rozvoji obce nebo knihovnictví samotného. Cílem a smyslem tohoto projektu je upozornit veřejnost na osobnosti, které za těmito aktivitami stojí a poděkovat jim za jejich práci. Soutěž byla opět vyhlášena ve dvou kategoriích **Knihovník/Knihovnice roku** a **Celoživotní přínos knihovnictví v Libereckém kraji**.

Rovněž i letos byla cena vyhlášena a udělena pod záštitou náměstkyně hejtmana Libereckého kraje pro řízení cestovního ruchu, památkové péče a kultury PhDr. Hany Maierové. Návrhy zasílali především knihovníci, nechyběly ani hlasy starostů jednotlivých obcí, kteří ukázali, že si dobré práce v knihovnách váží.

Nominována byla Dana Brožová (Obecní knihovna v Svijanský Újezd), Mgr. Lenka Holubičková (Místní knihovna Benešov u Semil), Mgr. Eva Kraumanová (Obecní knihovna Okrouhlá), Zdena Lédlová (Městská knihovna Lučany nad Nisou), Hana Lupínková (Místní knihovna Nový Oldřichov), František Mlejnek (Místní knihovna Vesec), Zdenka Myslivcová (Obecní knihovna Svijanský Újezd), Ivona Patočková (Městská knihovna Zákupy), Mgr. Zdeněk Rakušan (KVK

Liberec), Mgr. Marek Sekyra (KVK Liberec), Mgr. Zdeňka Stromková (Městská knihovna Česká Lípa), Alena Svobodová (Místní knihovna Horní Branná), Miroslava Vrbenská (Městská knihovna Semily), Dana Zpěváková (Městská knihovna Jablonec nad Jizerou). Rozhodování členů regionálního výboru SKIP nebylo jednoduché. Každý z nominovaných vnesl do života obce či města velké úsilí, nové nápady, přispěl ke kulturnímu a společenskému životu, či k rozvoji a dobrému jménu mateřské instituce. Je těžké porovnat činnost ve větších a malých knihovnách, kde jsou podmínky a možnosti rozdílné. Regionální výbor proto i v letošním roce udělil ocenění za celoživotní přínos v knihovnictví v Libereckém kraji dvěma osobnostem, které reprezentují dvě kategorie knihoven, knihovny s profesionálním knihovníkem (obvykle knihovny městské) a knihovny s neprofesionálním knihovníkem (knihovny v obcích).

Náměstkyně hejtmana Libereckého kraje pro řízení cestovního ruchu, památkové péče a kultury PhDr. Hana Maierová, ředitelka KVK Liberec Mgr. Blanka Konvalinková a předsedkyně SKIP Libereckého kraje PhDr. Dana Kroulíková předaly cenu Knihovnice Libereckého kraje roku 2014 – za celoživotní přínos knihovnictví v libereckém kraji paní Haně Lupínkové z Místní knihovny Nový Oldřichov a paní Miroslavě Vrbenské z Městské knihovny v Semilech.

Nositelkou ceny Knihovnice Libereckého kraje roku 2014 se stala paní Mgr. Zdeňka Stromková z Městské knihovny v České Lípě.

Oceněné knihovnice společně s diplomem obdržely od Regionální organizace SKIP věcný dar v hodnotě 1 000 Kč. Velké uznání a poděkování za obětavou práci, která je v dnešní společnosti velice potřebná, si však nepochybně zaslouží všichni nominovaní.

HANA LUPÍNKOVÁ

Místní knihovna Nový Oldřichov

Knihovnice roku 2014 za celoživotní přínos knihovnictví v Libereckém kraji (neprofesionální knihovny – knihovny s pracovním úvazkem do 15 hod. týdně)



Paní Hana Lupínková přebírá z rukou PhDr. H. Maierové cenu Knihovnice Libereckého kraje 2014 za celoživotní přínos knihovnictví v Libereckém kraji

Hana Lupínková se práci v knihovně v Novém Oldřichově věnuje již od roku 1974 a na cenu ji nominovali občané obce v zastoupení paní starostky. Po dobu svých 40 aktivních knihovnických let vychovala paní Lupínková několik generací čtenářů a dokázala dlouhodobě udržet činnost knihovny

na velmi vysoké úrovni. Knihovna pod jejím vedením získala řadu ocenění včetně ministerského uznání za vzorovou knihovnu. V roce 2009 se knihovna pod jejím vedením stala Knihovnou roku Libereckého kraje a postoupila do celorepublikového kola soutěže Knihovna roku. Za léta svého působení se nevyhnula několika stěhováními knihovny, automatizaci, internetizaci a nakonec i celkové rekonstrukci knihovny. Knihovna v Novém Oldřichově na Českolipsku byla vždy i kulturním centrem obce, v knihovně se často odehrávaly a pravidelně pořádají zábavné pořady pro děti, literární soutěže a zastavení, v nichž paní Lupínková spatřovala vždy nenahraditelnou funkci knihovny při prohlubování kulturních hodnot, v cestě za propagací knih a četby obecně. Hana Lupínková za léta svého působení v knihovně přispěla obrovským dílem k bohatému kulturnímu životu obce, přispěla k její sounáležitosti a přívětivé atmosféře.

MIROSLAVA VRBENSKÁ

Městská knihovna Semily

Knihovnice roku 2014 za celoživotní přínos knihovnictví v Libereckém kraji (profesionální knihovny)

Mirka Vrbenská pracuje v semilské knihovně od roku 1989 a lze o ní směle tvrdit, že je profesionální univerzální knihovník. Za uplynulá léta postupně vystřídala všechny pracovní pozice a specializace v knihovně, od knihovnice v hudebním oddělení přes „děckářinu“ to dopracovala až do ředitelského

křesla v roce 2002. Po střídání na semilském velitelském můstku v roce 2012



Paní Miroslava Vrbenská přebírá z rukou PhDr. H. Maierové cenu Knihovnice Libereckého kraje 2014 za celoživotní přínos knihovnictví v Libereckém kraji

působí až dosud v oddělení regionálních služeb. V roli ředitelky si užila přípravu rekonstrukce nových prostor a posléze stěhování do prostor semilské Jitřenky. Miroslava Vrbenská je také nositelkou Ceny města Semily, kterou převzala při příležitosti svého životního jubilea za dlouholetou a vpravdě obětavou práci knihovnice a pozdější ředitelky knihovny. V současné době pořádá v knihovně pravidelné měsíční



burzy knih, každý týden půjčuje knihy v penzionu Sociálních služeb Semily, kde organizuje i besedy na různá témata pro klienty penzionu. Za Miroslavou Vrbenskou je řada obětavé, úctyhodné a kreativní práce, do které vložila spoustu energie, osobního nasazení a času.

MGR. ZDEŇKA STROMKOVÁ

Městská knihovna Česká Lípa

Knihovnice Libereckého kraje roku 2014



*Knihovnice Libereckého kraje 2014
Mgr. Zdeňka Stromková a vedoucí Odboru
kultury, památkové péče a cestovního ruchu
KÚ Libereckého kraje Mgr. M. Nechvíle*

Mgr. Zdeňka Stromková získala letošní titul Knihovnice roku za tvorbu webových prezentací pro síť neprofesionálních knihoven. Využila volně dostupnou šablonu webu pro malé knihovny a vytvořila webovské stránky pro více než 30 neprofesionálních

knihoven Českolipska. Přestože se jedná o prezentace neprofesionálních knihoven, nepostrádají tyto stránky zajímavé odkazy, přehledy o nových knihách, případně i on-line katalog. Velmi důležité je i to, že webovské stránky jsou neustále aktualizovány, přináší průběžná sdělení, pravidelné informace o zajímavých výročích a událostech. Kdo má zkušenost s tvorbou webovských prezentací, ví, že právě aktuálnost, průběžné doplňování a sledování všech položek představuje velmi precizní a neustálou pozornost, vytrvalou péči a doslova mravenčí práci. Z 37 neprofesionálních knihoven si jen šest knihoven tvoří své stránky samostatně. 31 webovských stránek bylo vytvořeno paní Zdeňkou Stromkovou a o 27 z nich se nadále intenzivně stará, ostatní si již pomalu zvykají a péči o svůj web přebírají. Přehled o knihovnách okresu Česká Lípa je k dispozici na webu Městské knihovny v České Lípě www.knihovna-cl.cz v sekci *Pro knihovny*. V této sekci má každá knihovna profesionální i neprofesionální vytvořenou tabulku – základní informační panel, kde návštěvník získá adresní informace o knihovně, obci, velikosti knihovny i obce, kontakty, apod. Odtud také může pokračovat přes odkaz na samostatné webovské stránky, o nichž je výše uvedeno. Letošním oceněním jsme vedle precizní práce Mgr. Zdeňky Stromkové, chtěli upozornit na činnost, která není v knihovnách tradiční, ale která, když se nastartuje, je neobyčejně vítaná, zajímavá a profesně žádoucí.

Jaroslava Starcová
PhDr. Dana Kroulíková



Motto:

„Čtení knih je bez užitku, když tě neuchvátí a nestanou se ti vodítkem.“

Ch. Spurgeon

NADACE ŠKOLA HROU a LABYRINT BOHEMIA, o. p. s.

vyhlašují již

XIII. ročník literární soutěže ŘEKNI MI, CO ČTEŠ...

Téma: „CO TY NA TO?“

(soutěž pro studenty 1. až 4. ročníku víceletých gymnázií a žáky 2. stupně ZŠ)

Karel Kryl (1944 – 1994), jehož texty byly a jsou nejen burcující, ale i velmi poetické, mj. napsal, že: „i z prázdné peněženky má zbytní na sněženky“. Těmi „sněženkami“ může být ve své podstatě cokoli, v našem případě dle daného tématu je to KNIHA. Myslíte si, že i v dnešní době knížka je nebo by rozhodně měla být nedílnou součástí našeho života, a představa, že byste alespoň občas nemohli sáhnout po zajímavé knížce, je pro Vás naprosto nemyslitelná? Máte svoji vlastní knihovničku, chodíte do knihovny i jindy, než v čase, kdy z donucení hledáte povinnou četbu, půjčujete si doporučené tituly od kamarádů a alespoň někdy si za své vlastní kapesné nějakou naprosto úžasnou knížku pro sebe či jako dárek pro někoho koupíte? To vše a spousta dalšího nás opravdu zajímá. Zajímá nás Váš vlastní náhled na četbu i psaní, Vaše zkušenosti a pocity, zkrátka vše, co pro Vás ve spojení s knížkou bylo a dodnes je důležité. Jen připomínáme – nepište prosím žádné obsahy, seznamy atd., pouze vlastní pocity, prožitky či zkušenosti.

Pravidla soutěže

1. Soutěžní práci je volný literární útvar v maximálním rozsahu 2 stran formátu A4.
2. Soutěžní práce musí postihovat vztah jejího autora ke knihám a vlastnímu psaní.
3. Do soutěže budou zařazeny práce napsané čitelně rukou, strojem nebo na počítači, které budou včas doručeny určeným způsobem a ve stanoveném termínu.
4. Každá soutěžní práce musí být řádně označena následujícími údaji: jméno a příjmení, adresa bydliště, název a adresa školy, věk, třída, ročník.
5. Způsob předání soutěžních prací: poštou na adresu: NADACE ŠKOLA HROU, Jeronýmova 24/62, 460 07 Liberec 7, e-mailem: nadace@fpt.cz nebo předat osobně v zalepené obálce označené nadpisem „KNIHA-SOUTĚŽ“ na pokladnu o.p.s. iQLANDIA, Košická 6, Liberec.

Uzávěrka příjmu soutěžních prací: 20. února 2015

Podrobné info včetně hodnotných cen na www.nsh.cz a www.labyrintbohemia.cz

Partneři: Krajská vědecká knihovna v Liberci, Centrum Babylon, a. s. Liberec, Knihkupectví a antikvariát Jaroslava Fryče v Liberci

LIBERECKO

v české krásné literatuře VIII.

Severní Čechy v literatuře počátků realismu

Marek Sekyra

Jako první u nás vyslovil požadavek realismu (sice ne v literatuře, ale v národním životě) v literární kritice Tylovy povídky *Poslední Čech* **Karel Havlíček Borovský** (1821–1856). V jeho díle nalezneme pouze dvě zmínky alespoň trochu spojené se severními Čechami. Jde, jak se dá předpokládat, o místa nejzmiňovanější – Krkonoše a Labe. V *Obrazech z Rus* tak v textu *První zkouška z českého jazyka v Moskvě* z roku 1843 nalezneme jeho povzdech „Škoda jenom, že to bylo přes 2 000 vjorst od Krkonoš“ a dále „Když se vy Páni na Vltavě a na Labi, na Moravě a Hronu nechcete učit jazyku svému mateřskému...“

Hned druhý autor nastupujícího realismu však spojil svůj život s Libereckem, byť na chvíli. Je všeobecně známo, že **Božena Němcová** (1820–1862) žila v Liberci ve čtvrti Kristiánov v roce 1850 a na její památku zde byl zřízen roku 1981 i pomník v parčíku a pojmenována ulice vedoucí náměstím Českých bratří. V krásném domě U Dvou sfing, faře čp. 35 z roku 1796, je také zřízena výstavní síň Boženy Němcové, její bustu nalezneme i v radnici na schodišti.

Z Liberce odeslala Němcová mezi květnem a listopadem několik dopisů dr. Dlabáčovi z Nymburka, v nichž např. píše, že „Krajinu máme rozkošnou a provedem Vás hodně po horách...; ... bydlíme na předměstí Christiánově...; z oken přehlédneme celé město, Ještěd a krásné to pohoří a před okny plno lípových stromů. Docela nablízku máme zámecký park, a tady žijeme jen v samých zahradách.“ či „... máme rozkošné procházky po okolí“. Z Liberce se vydala Němcová také do Žitavy.

O tomto pobytu psala řada autorů, např. J. Veselý v textu *Božena Němcová v Liberci. Krátký pobyt Boženy Němcové v Liberci* v publikaci *Padesát let české školy v Liberci* (1931), J. Tomsa v příspěvku *Božena Němcová v Liberci* ve *Zprávách České besedy* č. 4 z roku 1968, H. Rudová o rok později ve stejném sborníku v článku *Šest představitelů české kultury o Liberci* a v roce 1982 ve *Zprávách* č. 36 J. Tomsa v textu *Božena Němcová v Liberci. K 120. výročí úmrtí naší spisovatelky*, dále I. Taller v článku *Na klasicistním Lipovém náměstí v Liberci bydlela Božena Němcová v Mladé frontě Dnes* z 6. 11. 1999, tentýž autor pak v článku *Malá galerie slavných*



rodáků Liberecka. Dnes výjimka: Božena Němcová se sice pod Ještědem nenarodila, zato místo jejího zdejšího pobytu je dosud zabaleno tajemstvím v Libereckém dnu 27. 3. 2001 a Jak viděli Liberec očima hostů. „Lid se zde pohybuje bez ladu a skladu...“ ve stejném periodiku 27. 4. 1993.

Méně známé jsou zmínky o Liberecku a severních Čechách v díle B. Němcové. Vzhledem k jejím východočeským kořenům se dá předpokládat, že se budou týkat opět především Krkonoš a Krakonoše. Zde zmíníme jen ty obecné, neboť pro Němcovou představovaly Krkonošské hory širší oblast, zahrnující i její rodný kraj. V národních báchorkách a pověstech je to jen text *O Krakonošovi*, jehož jméno se v *Babičce* vyskytuje ještě v podobě Rybrcoule. O něm dětem vypravuje kořenářka, „jakás baba z Krkonošských hor“.

Z nich přichází i myslivec pan Beyer, který vypráví o Rybrcoulově zahrádce, o obtížnosti služby v horách v zimě, ale také o kráse léta, v němž si „dvakrát za týden zajde na Sněžku“, či o svém oblíbeném místě, kde na „srázné výši stojí osamělý smrk..., jehož ratolesti se z jedné strany chýlí nad hlubokou propastí, v jejíž rozpuklinách sem a tam kapradí aneb kříček jalovce roste, a v dole žene se potok přes skaliska a tvoří samé vodopády.“ Do tohoto Divokého dolu v maršovském revíru když zajde a „vidí před sebou vrcholy hor, jeden nad druhým, jako by z něj tíže spadla...“ Děti si pak několik dní vypráví o divech a hrůzách v Krkonoších, kam odchází na zkušennou i Jan a do těch „sněžných hor“ si také Beyerův syn Orlík odvede jednu Adelku...

Ke Krkonošům však, jak již bylo řečeno, počítá Němcová i hory v Kladsku: „A když zraky obrátila k východu, tu ležel před ní krásný polověvec Krkonošských hor, od dlouhého hřbetu Hejšoviny až k vrcholu do oblak čnějící Sněžky, pokryté sněhem.“ Zmíněno je v díle i Labe, do něhož doplynou proutky dětí po Úpě, která koneckonců pramení též v Krkonoších, a po níž přichází i povodeň, horská voda.

V *Povídkách* nalezneme zmínky o Krkonoších v obraze ze života *Chudí lidé*: „Městečko K... (jde ovšem o Červený Kostelec) leží pod Krkonošemi, as pět šest hodin od Sněžky... Nablízku všude lesy jehlinové a za nimi je vidět vrcholy krkonošských hor, jak čnějí do oblak.“



V národopisných a cestopisných obrazy z Čech pak mluví o „pověsti z mého domova (blíže Krkonošských hor)“ (Obrazy z okolí Domažlického) a věnuje se i „podřeči“ podkrkonošskému ve stejnojmenném textu, kde Krkonoše také zmiňuje. V podobně laděném

textu *Různořečí z okolí Domažlického* pak zmiňuje, že blíže Liberce není tak známá, „*jedině to nápadně, že koncovku -ití vyslovují pouze jak měkké t: hádat, smát, pět, šest a t. d.*“. V *Dopisech*

z *Lázní Františkových* pak uvádí regionální osobnost Albrechta z Valdštejna (Wallenstein), kdy během návštěvy Chebu spatřila dům, v němž byl zavražděn, a píše o jeho meči na radnici.

V básních nalezneme její vyznání v básni *Touha*:

*Kdy vás spatří oko moje,
hory drabé, milé hory...
...
K nebetýčným Krakonošům
duch můj vzlétá toužebně...*

Báseň *Zasnoubení* je zase lokalizována k Labi:

*Pne se vzhůru skála šedá,
pod ní Labe téká...
Celé nebe ozářené
ve Labi se koupá,
na sta víl, těch bledolících,
ve vlnách se houpá.
...
Tiché Labe rozpění se,
pochová milence...*

Krkonoše zmiňuje i v jiných pracích, např. *Poznámkách pro Vojtěcha Náprstka*, konkrétně v textu *Platy dělníků při hospodářství: Do kraje okolo Hradce, Pardubic a j., potom i do okolí pražského přicházejí na žatvu a kosbu kosci až z Krkonošských hor...*

Zajímavou osobností spojenou s Boženou Němcovou je též liberecký sběratel různých vydání *Babičky* Karel Šípek, který vlastním nákladem vydal v roce 2009 tuto knihu jako svůj

soukromý a neprodejný tisk s ilustracemi Jiřího Škopka. O něm viz též článek *Sběratelská vášeň Karla Šípka aneb Babičky je 150 let* ve sborníku *Kalmanach* 2005–2006.

Božena Němcová je v podstatě po Václavu Thámovi druhým významným českým spisovatelem působícím delší dobu v Liberci, přestože pobyt zde se nestal inspirací k nějaké literární práci. Přesto je v Liberci důstojně připomínána.





Böhmische Heart Coeur, nebo vlčí žena?

Varnsdorfská rodačka **Jana Věbrová** (nyní bydlí s manželem Ivanem Acherem a dvěma dcerkami – Aničkou a Maruškou – v Hrádku nad Nisou) už pár let přitahuje příznivce neotřelé muziky a hudební kritiky. Liberečané ji znají z jejích vystoupení v Lidových sadech, Ateliéru, Fashion klubu a z akcí Svátek hudby nebo Živá paměť. Při hudebních vystoupeních je suverénní, v soukromí a rozhovorech s novináři tichá, nenápadná. Po úspěšném CD „Kykyry“ (2007) a řadě úspěšných sólových vystoupení po celé republice i daleko za jejími hranicemi výrazně přispěla mj. i k úspěchu tanečně-hudebního představení „La Loba“, které získalo několik prestižních ocenění. Asi nejceněnější jsou ta letošní v srpnu na festivalu Fringe ve skotském Edinburghu: cena The Herald Angel a nominace na hlavní cenu festivalu (Total Theatre Award) v kategorii „Physical/Visual Theatre“. Na tomto úspěchu se podílel celý tým, tj. Lenka Vagnerová (choreografie), Ivan Acher (hudba a scéna), Michal Kříž (light design), Eva Hamouzová (zvuk) a dvě představitelky scénického „zhmotnění“ La Loby: tanečnice Andrea Opavská a zpěvačka Jana Věbrová.

Jaké to bylo ve „velkém divadelním světě“ edinburského festivalu Fringe?

Obrovské! Edinburgh je nádherné kamenné historické město, kde se odehrávaly zásadní dějinné okamžiky Skotska a celé Anglie. To se během měsíčního Fringe Festivalu celé obleče do statisíců pestřých plakátů lákajících na několik tisíc představení od Stand Up Comedy po muzikály (souběžně s Fringe Festivalem ve městě probíhá i jazzový, vážnohudební, klasický divadelní festival).

Je to trochu takový market. Představení se střídají jak na běžícím pásu. Reklamy na jednotlivé „styky“, a občas i samotní umělci, na lidi útočí všude. High Street je

během festivalu určena právě pro prezentaci umělců-účastníků: tzn. pro ukázky z představení, pro rozdávání letáků a na vylepování plakátů pokud možno co nejvýš na vylepovací ploše, jinak hrozí, že její za pár sekund překryje plakát jiný.

Za 14 dní, co jsme s Lobou na Fringe byli, jsme ji hráli dvanáctkrát, plus já měla ještě dva večerní koncerty. To znamená docela vydatnou, pravidelnou koncentraci a šetření energií. Snažit se ve skotském počasí nenastýdnout a nevykřičet si hned první týden hlasivky. Nějaké kamarádky-kováci „pařbičky“ moc nešlo podnikat.

Jak to přišlo, že z „písničkářky ze mlejna“ se časem stala „Böhmische Heart Coeur“ a nakonec se

proměnila ve vlčí ženu, archetypální divošku La Lobu?

Prostě evoluce! A pak, upřímně, náhoda, co mi do života přivedla Ivana Achera, který mě pozvolna, „podprahově“ transformuje, ovlivňuje a vyzrává. On má od přírody veliký, a pro mě nikde jinde nevidaný, dar citlivosti, přirozené estetiky a zároveň zdravé sebekontroly, kritičnosti. Věřím mu. A právě Ivan je dvorním skladatelem choreografky Lenky Vagnerové, která si vymyslela představení La Loba a její podvojnou podobu v tanečnici Andree Opavské a ve mně. Takže od neřízené emocionální stříkačky ze mlejna přes srdeční hard-core po emo-hard-core vlčí ženy. Vlastně ta všechna stádia do sebe krásně plynule zapadají.

V La Lobě jsi natolik přesvědčivým hlasem vlčí ženy, až se zdá, nejde o roli, ale o osobní prožitek. Je to tak? A pokud ano, co tě na oné legendární bytosti přitahuje? Je to její schopnost vracet život tomu, co zaniklo, nebo vzrušení z odhalování tajemství mýtů?

Nejvíce mě na tom před každým představením vzrušuje hlavně, abych to Andree, Lence a Ivanovi nepodělala. Je to úplně jiný tvar než mé sólo hraní – nesoustředím se a neužívám si jen sebe, ale musím vnímat i své alter ego (tanečnici) a hudební podklad. Prostor pro nespoutanou odevzdanost a improvizaci zde moc není.

A teď k legendě. S tanečnicí Andreou jsme každá jednou, neoddělitelnou, částí mýtické La Loby – osamělé, ne zrovna obvyklé, staré ženy. Obě putujeme světem – prostorem, sbíráme kosti, stavíme z nich prapodivné tvory a jedna jim dává – vnáší život pohybem a druhá jej

vdechuje svým hlasem. Tato postava má svůj původ v pověstech, které se v různých obměnách (přijí) tradují na více místech na světě. Tedy pokud si ji kulišácky spisovatelka Clarissa Pinkola Estés ve své knize „Ženy, které běhaly s vlky“ pro svůj, v ženách divošku hledající, účel nevymyslela. Tímto, pro některé ženy naprosto zásadním, směrem se ale v našem představení rozhodně nevydáváme. Lenku, choreografku, zaujal prvotně ten obraz: divné staré ženy krácející krajinou, sbírající kosti, ... a ten může být metaforou jak pro ženu divošku, tak třeba i pro ne-obnovitelnou sílu Matky Země, nebo jako rozpor, souzvuk, dohoda dvou a více tváří, povah, které může každý člověk v sobě mít. Ovšem je na divákově, aby si, tak jako my své kostěné tvory, sestavil pocitové vyústění naší La Loby. Já sama na tom, aby divák pochopil, „o čem to vlastně jako je“, nelpím. Ostatně ani u svých písní. Prostě buď tě to vezme, nebo nevezme, naskočí husina, nebo ne.

Jak jsem se na začátku odpovědi zmínila, já jsem Andrejčiným alter egem a naopak. Jako bychom balancovaly každá na jedné straně houpačky z dětského hřiště. Chvilí jsem nahoře, mám vládu nad tou druhou já, a chvilí mě ponížene zase krotí ona. Postava La Loby tedy obsahuje oba dva póly a velkou škálu nálad pro nás obě, což by bylo vzrušující a vyzývající pro každého umělce.

A že přesvědčivá? Prostě si tam můžu z hloubi hrudníku a břicha zavřčet, zavřvat. A v tom jsem, myslím, hodně dobrá.

Ano, jsi nejen hlasem, ale i dechem vlka, jeho výhrůžným vrčením. Místy je tak mohutné, až nabývá hmoty podobně jako hardrocková smršť. Prozrad' něco o technice, o spolupráci



se zvukařem... nebo to všechno ty sama?

Jde o zvláštní, námi vyvinutý druh hrdelního chrčení (něco mezi mongolským hrdelním a metalovým zpěvem a potřebou si pořádně odchrchat), který je citlivě domodelován zvukařkou Evou Hamouzovou. Na interpretovi požaduje kvalitní svalovou hmotu na hlasivkách a psychickou pohodu při případných obtížích s uzlíky. Na zvukaře pohotovost, empatii a citlivost. A protože se Evka se zvukařskejma šoupátkama snad narodila, tak až jednou budu děsně slavná, vezmu sebou na „toury“ i Evičku.



Jazyk, ve kterém zpíváš, jako by vyrůstal z hudby: přes svou nesrozumitelnost je naplněný tajemným poselstvím. Přišlo mi, že to jsou slova legendy zaniklého národa prodírající se proti proudu času. Přiznávám, že jsem nedokázal ten jazyk identifikovat. Napovíš mi?

Je to tzv. „acherovinka“. Možná bych teď měla s ozřejmením skončit, ať je trochu tajemno. Ale nadzvednu trochu Ivanovi pokličku, takže je to esperanto po srsti i pozpátku.

Na jevišti jsi součástí jediné, ale rozpolcené bytosti. Dvě zhmotnělá alter ega. V kostýmech téměř k nerozeznání. Jak je to s vámi, když „spadne opona“ a odloží se kostýmy?

Andrejka má všechny vlastnosti, po kterých toužím já, a já zase ty, po kterých touží ona. Na rozdíl ode mne je velice disciplinovaná, pilná, kultivovaná, prostě drtí, co vidí v dálce cíl a jde si odbodlaně za ním. Je hluboká, přemýšlivá.

No a já jsem skoro úplnej opak, dopředu moc nekoukající živel, živlíček spíš, kterej surfuje na vlně náhody a věci přijímá tak, jak k němu přicházejí.

Dostávám se k onomu zdánlivému „rozporu“ tvé osobnosti: totální, nesmlouvavé odevzdání se písni proti nenápadnému, až plachému projevu „mimo plac“. Co se to s tebou stane, když vezmeš do ruky harmoniku?

Je to nabytí absolutního sebevědomí, přesvědčení, 60minutové smysluplnosti svého pidikonání tady ve světě, odvaz, výzva, vzrušení, ..., tělocvik ... a pak se v tom míchají asi i nějaké, mně nevysvětlitelné (přece všechno nemusí být vysvětlitelné?!) podvědomé, nevědomé ... – sti.

Jít na dřev – to je umělecký přístup, který nese výsledky i utrpení. Je jím pro tebe dřina při přípravě nebo „hořké chvíle života“?

Přípravu bych raději vynechala – teď jsem spíš umělkyně plínek, člobrd, čalamád, marmelád a křízal. To druhé bych zařadila právě do výše popsané kategorie podvědomého, nevědomého, nevysvětlitelného, možná i nevysvětlitelného. Rozhodně nejsem typ, kterej by se v negativních pocitech, depresích života vyžíval nebo si je dokonce uměle navozoval, jak to někteří

*múzičtí „démoni“ „umí“ (na obou uvo-
zovkách trvám!). Pro mne to je prostě
přirozenost a opravdovost, jinak to neu-
mím a dělat nechci.*



Jsi dcerou legendární osobnos-
ti varnsdorfské kultury Edy Věbra,
který se v hudbě pohyboval jako
štika v rybníku, jsi životní partner-
kou Ivana Achera, který je výraznou
osobností české hudby současnosti,
avšak natolik osobitou, že to – řeč-
něme – nemá jednoduché. Napadá
mě, že se mezi nimi pohybuješ v ja-
kémisi citovém rozrušení na pomezí
lidské pokory a umělecké nekompro-
misnosti. Co ty na to?

Jsem, hodně nabitě upřímně, tako-
vý emoční začátečník. V dětství jsem si
já i celá naše rodina vybudovala důsled-
kem tatkovy předčasné smrti určitou re-
zistenci. Na některé věci jsme se báli sebe
ptát a svoje pocity rozebírat. Neuměli
jsme se o druhé správně, nepovrchně zají-
mat. Pravě Ivka mi tuto divnou „obranu“
a strach pomáhá prolomit. Takže citové
rozrušení u mě asi ještě přijde. Ale jak
tatka, tak i Ivan měli, mají ve svém živo-
tě obojí. Jinak by tatka nedělal a neudělal

*to, co dělal a udělal, a Ivka by neskládal to,
co skládá. Oba jsou obdařeni vyjimečným,
hlubokým vnímáním – skutečnosti, Ivka
i hudby. To, co mi tatka nestačil předat,
mi teď v nejlepši a nej kvalitnější formě
dává. Díky němu stále uzrávám a vcho-
vávám se. Budu dospělá a začnu chápat
většinu souvislostí asi až po třicítce.*

Znovu jsem si poslechl tvé zatím
jediné cédéčko a musím trvat na
jeho výjimečné kvalitě. Dnes máš za
sebou sedm let nových, podstatných
zkušeností, mám na mysli třeba
manželství, děti... Jistě se promítají
do tvého hudebního myšlení. Chys-
táš nové album? Neptám se kdy, ale
kam hudebně zamíříš, aby ses (tře-
ba) pokusila překonat sama sebe.

*No, to by mohla být otázka na poměr-
ně dlouhou odpověď. Nebudu skromná,
protože jsem si jistá tím, co jsem vytvoři-
la a jak dělám. Kykryj je prostě podařená
deska, která skvěle zachytila můj osobitý
ruko-hlaso-pis. Díky tomu, a mé nyněj-
ší umělecké kreaci, čímž myslím kuchyni
a děti, je hodně těžké touto nastoupenou
cestou důstojně a ještě lépe pokračovat. Ale
mateřská mi skončila 11. listopadu, tak-
že teď se teprve můžeme těšit, co ze sebe
vytlačím.*

Dnes je tedy obtížné a nesmyslné před-
jímat kam a jakou formou se uberu. Nic-
méně pár nových písniček složených mám
a cítím v nich velký posun dopředu jak po
textové, tak i kompoziční stránce. Také si
v hlavě do šuplíku ukládám muzikanty,
interprety a zajímavé typy, se kterými by
nebylo marné spolupracovat. Čili jak bu-
de, se teprve uvidí.

Držím palce a děkuji za rozhovor.

Milan Hrabal



Kristýna Férová

ČAS

Bim bam, bim bam, bim...

Kde je bam?

Třeba se časem objeví.

Časem?

Čas všechno zničí,

čas je masový vrah.

Chce to čas.

...

Leju benzín.

Nenávidím.

Nemiluju.

Odcházím.

Domeček přání hoří.

SLUNEČNÍ SVIT V LAHVI

Nachytám si sluneční paprsky do láhve a daruji ti je, třeba si tím konečně získám tvou lásku.

Běhám po písčité pláži sem a tam, ale paprsky si vždy najdou nějakou cestičku ven. Opakuji to stále dokola, dokud nezapadne slunce.

Možná je to marné, stejně jako naděje, že mě někdy budeš milovat.

To jsem ale nevěděl, že zítra přijde jiný kluk, podaří se mu uvěznit paprsky do své lahve a přinese ti je, brzy si řeknete své ano.

A já zmizím z tvého života, už mě nikdy neuvidíš. Leda by mé mrtvé tělo vlny odnesly někam, kde bys byla i ty.

Magda Kvasničková

RYBA

Jsem jako ryba,

jsem malé šupinaté stvoření, závislé na prostředí v průzračně čisté vodě.

Nejsem ryba,

jsem člověk.

Matka vytrvalá nekoukaje na hodinky.

V prostředí: samota.



STYDÍM SE

Lidé nevidí červánkové nebe nad sebou, hledí do země.
Nevidí skrčeného žebráka, hledí vzhůru.
Lidé jsou sobci...
Neslyší šumění podzimního listí, poslouchají rádio.
Lidé neslyší uplakanou černošku, poslouchají své plány.
... Jsem člověk.
Lidé necítí vůni otevřeného pekařství, zapalují zabijáka.
Necítí úsměv pána v trafice, hledají v peněženke.
... Lidé jsou sobci, jsem člověk, stydím se...
Ach, jak se stydím.

KRAŤÁSCI

Věž z mnoha příběhů
si postavil příběh,
aby zažil nejen dávno a kdysi,
ale dokud neumřeli, žijí dodnes...

LÁSKA

Zavřená v člověku
a venku harmonie.
Čeká, až klika mlýnku se otočí...

Na kole,
jede po vlase mraku,
který nekončí.
Měsíc mu svítí,
aby nedošel na konec.

Touha, věčná jízdenka do snů.

Chci zašít díru v mém senci. Použiju tkaničku z kecky.

Každým rokem dávám svůj rok života do škatulky smrti.
Na smrt se musí naštát.
Teprve když je našetřeno hodně korun života, má cenu zemřít.
Smrt si koupit za život, který žijeme.



Srnky



Autorem, který si hru sám režíroval, je Tomáš Svoboda, a jeho *Srnky* jsem viděl v našlapaném Malém divadle v úterý 28. října 2014.

Petr Zikmund – Michal Malěř diriguje v liberecké operetě, na velké umění se jezdí dívat, mykolog Patrik Velek – Martin Polách se nemůže narovnat, úředník Karel Anýz – Tomáš Váhala si pořídil knírek, ale řeší problémy prvního styku, Josef Jelínek je samostatný vynálezce Aleš. Scénu a kostýmy také řeší Tomáš Svoboda, je to značná výhoda, výrazná tapeta se uplatňuje i později na šatech a plavkách dívek, ve staré kuchyni bývá rušno. Violistka Zdeňka – Jana Stránská chodí na koncerty s Petrem Zikmundem. Úřednice Blanka – Jana Hejret Vojtková, starší, dvakrát rozvedená, panice pěkně štve, ten se chystá na mladší Sovovou, studentku medicíny – Karolínu Baranovou. Hra je výborně gradovaná, nesmysly následují za sebou a zesilují se, když Michal Malěř v duchu diriguje, havaruje, až pak

přichází nezvyklé řešení. Je také použito německé říkání, co zrovna dělám, z Schimmelpfennigovy *Arabské noci*.

V krátkých rolích účinkuje Ředitelka – Jarmila Levko a Alešova matka – Soňa Trojanová. Zatímco dámy a dívky jsou nakonec vděčné, pánové řeší svoje komplexy stále. Čtyři *Srnky*, k Janě Hejret-Vojtkové, Karolíně Baranové a Janě Stránské se přidává Eliška Hamplová, nakonec řeší neřešitelné.

Autor v Liberci režíroval fotbalovou komedii *Šťovík*, pečené brambory, a předtím *Astrologa*. Poznávací znamením Tomáše Svobody je, že má čich na zpěváky, zpěvačky a textaře, písničky přebírají část programu. Obvykle autoři při režírování vlastních her pohoří, *Srnky* patří mezi kvalitní výjimky.

Prvně se *Srnky* hrály na Kladně, pak v Krakově, Liberec je třetí štací úspěšné komedie. Premiéra se konala 3. října 2014. Přijďte se určitě podívat.

Otto Hejnic

Luboš Příhoda UMÍNĚNÝ IKAROS



Předseda Kruhu autorů Liberecka Luboš Příhoda slavil osmdesátku uprostřed léta. Bibliografie Umíněný Ikaros, Pět básní s ozvěnou, kterou KAL k jeho výročí vydal, se dostala do tisku až nyní. Obsahuje básně Umíněný Ikaros, Kapr, který je uveden též německy (Karpfen, překlad Jan Kühmeier) a lužickosrbsky (Karp, překlad Róža Domašcyna), Utilitarismus, Těžká práce (Schwerarbeit, německý překlad Jan Kühmeier, Ciežka praca, polský překlad

Helena Jankowska) a Bilancování, Bilanzieren opět v německém překladu J. Kühmeiera. Básně doprovází grafika Josefa Krále a fotografie Ladislava Dvorského, na níž je zachycen autor v polovině šedesátých let. Knížka potvrzuje autorovo životní krédo, nevzdávat se: Umíněný Ikaros – spočítat kosti – zvážit nosnost idejí – a znovu vzlétat! Vyšla ve 100 číslovaných výtiscích, sazba a grafická úprava je dílem Petra Bímy a Arteportu s. r. o. Oslavenec nezahálí, připravuje publicistickou knihu Nejdřív tanky – potom pendrek, o roce 1969 v Liberci.

Otto Hejnic

Kruh autorů Liberecka KAMANACH 2014/2015



Počátkem prosince 2014 bude hotový Kalmanach 2014/2015, který vydal Kruh autorů Liberecka. Celobarevný, již dvanáctý magazín má 92 stran velkého formátu.

Stručně z obsahu:

Rolf Hill ze Žitavy vzpomíná na 25. výročí bourání berlínské zdi, jak se promítlo v bývalé NDR. Zuzana Štěpanovičová popisuje česká a německá léta malíře a architekta Vladimíra Vorlíčka. Jan Peš připomíná odpor proti milicionářům v roce 1969.

V rozhovoru Vladimíra Píši s devadesátníkem, historikem Rudolfem Andělem, poznáváme, jak roky normalizace zasáhly vysokoškolského učitele, byl vyhozen z místa, nesměl publikovat a živil se na středních školách jako profesor němčiny.

V kalendáriu připomíná Eva Koudelková kulatá výročí libereckých autorů, Josefa Štefana Kubína (1864), Jana Knoba (1904), Ludmily Romportlové (1924), Jiřího Havla (1924), Věry Plívové-Šimkové (1934), Luboše Příhody (1934), Milana Hrabala (1954), Cyrila Podolského (1974) a Marka Sekyry (1974).

Překladatelka Katalin Rónai uvádí maďarského Ortenu, Miklóse Radnótiho,

nové knihy



krerý zahynul rukou nacistů v roce 1944, část jeho veršů vznikla v Liberci, kde v roce 1928 studoval.

Milan Hrabal píše o lužickosrbské výtvarnici Haně Krawcec. Autoři připravovaných Ploučnických listů, Otokar Simm a Marek Sekyra, představují předválečného německého autora Aloise Jaksche a divadelníka Raimunda Marase. Rozhovor čísla s výtvarníkem Jiřím Nepasickým vedl Oldřich Palata.

Povídka Vrba Pavla Brycze, Sifon a Růžena z románu Otto Hejnice, romaneto Kuklův klan Štěpána Kučery, Návštěva u Smerďakova od Milana Exnera, Ondřejův sen Bohumila Nusky z knihy Granátový náhrdelník a Jan Žižka a bitva u Grunwaldu od Vlastimila Vondrušky, Paměti antikváře od Josefa Krále, Co jsem ještě dělala..., maminko? jeho manželky Mileny Králové, Hokejová krize z knihy Luboše Příhody Nejdřív tanky – potom pendrek, Pohádka o líném rybáři Jiřího Miškovského a Slunce

zapadá až ráno, psané rómsky Irenou Eliášovou, stejná kapitola je uvedena česky, to všechno jsou delší či kratší úryvky z prózy, která právě vyšla nebo čeká na vydání.

Doplňují je básně redaktora Martina Trdly, Marka Sekyry, Stanislava Kubína a Milana Hrabala, který k vlastním básním přidává ještě překlady ze slovenštiny, lužickosrbštiny a němčiny. Oldřich Palata chválí mladého designéra Martina Jakobsena. Nakonec jsou dvě básně v próze od Gustava Leutelta, jizerskohorského Klostermanna, přeložené Christou Petráskovou-Tippelovou. Vedle Jiřího Nepasického, který má největší prostor, texty doprovázejí grafiky Erwina Müllera, Milana Janáčka a Romana Karpase, kresby Raduše Chocholouškové, akvarely Pavlín Váchové, fotografie Milady Dománkové, ilustrace Hanky Krawcec, samokresba Bohumila Nusky a počítačové grafiky Josefa Krále.

Otto Hejnic



Ivana Bernáthová, Luboš Příhoda a Katalin Rónai na představení nového sborníku Kruhu autorů Liberecka Kalmanach 2014/2015.



17. 1. 2015

20.00 – 02.00 h

Krajská vědecká
knihovna v Liberci

- *večerem provází:*
Jiří Bartoš Sturc
- *během večera vystoupí:*
IL PONTICELLO,
violoncellový soubor
ZUŠ Liberec
tanečnice Studia **MARIAM**
jablonecká taneční
skupina **COUNTRYON**
- *k poslechu a tanci zahraje:*
hudební skupina **DOMESTIC**
DJ Dee nabídne diskotékový
mix hudebních bonbónků

Těšit se můžete na lahodné
víno z Moravy, které odborně
představí **Vino Rychnov** formou
neřízené degustace, a na malé
kulinářské překvapení

V průběhu večera se uskuteční
slosování vstupenek o ceny

Vstupenky je možné zakoupit
v knihovně na Informační službě
(482 412 133, library@kvkli.cz)

ples je nekuřácký

Ples v knihovně



pořádá: Krajská vědecká knihovna v Liberci a Liberecká občanská společnost

Krajská vědecká knihovna v Liberci (KVK)

e-mail: library@kvkli.cz

www.kvkli.cz

Kruh autorů Liberecka (KAL)

e-mail: jakub.sebelka@volny.cz

http://www.kruhautoruliberecka.cz/

ISSN 1214 - 2751

Bibliothek Liberec
Knihovna Liberec
Library Liberec

Vedle vrcholků krkonošských a jizerských objevila se v Čechách
Mnozí odvážlivci, když se octli na počátku velikolepého měsíce června
V zámku bylo práce a běhu o překot. *Blázniviny se rozsévají*
Pamatuji to jako dnes, ač od té doby uplynula třetina století.
Sem, knihomilče, knihu zvláštní ždáš-li mítí!
Who's there? Stanu se menším a ještě menším, až budu nejmenším na celém světě. Nothing is there.
Die Welt ist alles, was da ist.
A me, mamó, adarig džav, so me tuke adaj mukha.